

CALVINIST + CONTACT

DUTCH - CANADIAN

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312,
Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa,
Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

MAY 8th, 1964 - No. 645 - 19th YEAR OF PUBLICATION

"Als wij een wet formuleren remt de wet onze mogelijkheden om proeven te nemen.

In de negentiende eeuw dachten wij alles verklaard te hebben door vaste natuurwetten, doch nu formuleren wij wetten slechts om een denk-schema te hebben.

Komen wij echter in de kerk, dan stuiten wij daar wel op vaste wetten, alsof die er voor alle tijden zijn."

Her - Uitzending

De Nederlandse stichting "Gemeentetoerusting" die, zoals de naam reeds aangeeft, zich ten doel stelt de gemeente van Christus toe te rusten voor haar taak in de wereld, heeft vorige maand op het conferentieoord Woudschoten een samenkomst belegd, waar verschillende sprekers het woord hebben gevoerd naar aanleiding van het boek van de nu wel bekende bisschop Robinson. Een der sprekers was Mej. Dr. S. Wagenaar, wetenschappelijk ambtenaar aan de Rijks Universiteit te Leiden, die als wetenschappelijk onderzoeker de vraag heeft trachten te beantwoorden: "Welke realiteit heeft het geloof voor ons?" De boven de titel van dit artikel aangehaalde zinnen zijn genomen uit het verslag, zoals wij dat vonden in het "Centraal Weekblad".

Wij beseffen heel goed, dat men steeds voorzichtig moet zijn, wanneer men een krantenverslag leest. Het maakt verschil of men een spreker zelf hoort, of dat men het gesprokene doorkrijgt in beknopte vorm via een verslag. Daarmee wordt niets ten ongunste van de verslaggever gezegd, want het is vanzelfsprekend dat de man dat-gene doorgeeft wat zijns inziens belangrijk is.

Niettemin willen wij nog iets meer doorgeven van hetgeen wij in het Centraal Weekblad van 11 april j.l. lazen.

Dr. Wagenaar heeft onder meer gezegd: "Ik geloof in een kerk, die er is om de wereld te dienen en niet in een instantie, die met gezag spreekt en een macht naast andere machten is. Ik geloof in een kerk, die meelijdt met de wereld, een kerk die niet alleen maar praat, maar ook doet".

Hoe deze woorden ook precies uitgelegd moeten worden, men voelt dadelijk dat hier iemand aan het woord is, die niet geheel tevreden is met de houding van de kerk in onze tijd. Daarin staat Dr. Wagenaar stellig niet alleen. Velen menen dat de kerk tekort schiet. In het bijzonder in die ene zin, "Ik geloof in een kerk, die er is om de wereld te dienen en niet in een instantie, die met gezag spreekt en een macht naast andere machten is", vertolkt de spreker een gedachte die bij velen leeft.

Het is een gevoelig punt. Hebben we nog niet zeer onlangs in onze kerken stilgestaan bij de geschiedenis van de voetwassing der discipelen en het gesprek dat Jezus daarna met hen had? En klinkt het nog niet na in onze oren, dat Jezus tegen hen zei dat zij Hem terecht hun Meester noemden, hetgeen Hij ook was, doch dat Hij niettemin onder hen was als één die dient? Met deze uitspraak van de Heiland voor ogen, herinneren wij ons tevens dat Hij na Zijn opstanding, bij de verschijning aan de discipelen, tot hen heeft gezegd: "Zoals de Vader Mij in de wereld gezonden heeft, zo zend Ik u".

We hebben het dus zwart op wit voor ons liggen en het schijnt dus wel, dat wij aan het eind van alle meningsverschil zijn gekomen. Als de gelovigen dan inderdaad zo in de wereld zijn gezonden, als de Vader Zijn Zoon in de wereld zond, dan kunnen wij niet anders optreden als de Meester zelf gedaan heeft. En Hij was als één die dient.

Wij kunnen er hier nu niet te breedvoerig op ingaan, doch wij dienen er wel op te letten, dat de omstandigheden waaronder de Heiland deze woorden sprak, sterk van elkaar verschillen. Toen Hij sprak over het elkaar dienen doelde Hij op de onderlinge verstandhouding, hetgeen wel duidelijk is uit wat Hij direct daarna zei: "Ik zeg niet van U allen; Ik weet welke Ik uitgekozen heb;" (Joh. 13:18). Die onderlinge verstandhouding zou inderdaad veel meer achtung moeten hebben dan zij ontvangt. Het is beslist niet goed, indien wij hier ongevoelig aan voorbijgaan. Wat lijden er velen en wat lijdt de kerk

als geheel, juist omdat wij zo moeilijk echt van elkaar houden kunnen en omdat wij er haast niet toe kunnen komen, om elkaar waarachtig te dienen. Toen Jezus de voeten van Zijn discipelen waste, heeft Hij hen, maar ook ons, ervaar willen doordringen, dat die onderlinge verstandhouding voor Hem een zeer ernstige zaak is.

Maar toen de Heiland de woorden sprak, "zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik ook u-lieden", lag daarin zeer duidelijk een andere, minstens even ernstig bedoelde opdracht aan de nieuw-testamentische kerk besloten. Onmiddellijk na deze woorden zei Jezus: "Ontvangt de Heilige Geest! Zo gij iemands zonden vergeeft, dien worden zij vergeven; zo gij iemands zonden houdt, dien zijn zij gehouden" (Joh. 20:21-23).

Het is erg jammer dat Dr. Wagenaar niet in de kerk gelooft als een instantie die met gezag spreekt en een macht naast andere machten is. En het is erg jammer dat velen met haar die gedachte delen. Het woord jammer is nu niet bedoeld in medelijdende zin, maar het is een droevig feit dat het gezag van de kerk niet meer wordt erkend en dat aan de kerk macht wordt ontkend. Wij worden eerlijk gezegd wel een beetje moe van het klagen over het falen van de kerk, terwijl

men aan de andere kant over vrijwel de gehele wereld bezig is het gezag en de macht van de kerk te nivellieren.

Natuurlijk zou het dwaasheid zijn om te suggereren dat de kerk in de uitoefening van haar taak feilloos is. Verre daarvan. Evenmin willen wij hier over het hoofd zien, dat wat de Heiland zei betrekking heeft op DE Kerk, dus niet in de eerste plaats in haar geïnstitueerde vorm. Dat willen wij

graag voor ogen houden, al willen we daarbij niet één moment vergeten dat de geïnstitueerde kerk toch een expressie, een uitdrukking van de KERK is.

Het ligt echter niet aan ons of wij in onze diskussies kunnen uitmaken of de Kerk al dan niet gezag heeft. De Koning zelf heeft haar met gezag bekleed! En onze onvoldaanheid over het geringe effect van de Kerk in de wereld is misschien wel juist een gevolg van het ontkennen van dit gezag. De Heiland heeft het bij meer dan één gelegenheid duidelijk doen uitkomen, dat Hij, hetgeen Hij Zijn discipelen vertelde, van de Vader had ontvangen. En zo zendt Hij hen de wereld in en zo zien wij de Kerk als de draagster van dat Woord. Dit is maar geen frase, dat Jezus zei, dat als de Kerk dat Woord spreekt, zij, die geloven, behouden zullen worden, maar zij, die het niet geloven, onder de zondeschuld en daardoor onder het oordeel blijven. Wat een verantwoordelijkheid!

De verstrekkende betekenis hiervan kan ons doen huiveren, maar het is ook ambtswerk! We hebben het onszelf niet toegeëigend, maar dit ambt is ons opgelegd. Het verkleinen of zelfs het ontzeggen van het gezag en de macht der Kerk is een verkleinen of ontzeggen van de geldigheid van het ambt. Wij willen niet zeggen dat Dr. Wagenaar dit bedoeld heeft, maar wij vrezen wel dat aan het klagen over de kerk tegenwoordig dit kwaad ten grondslag ligt.

Het mag ons niet ontgaan op welk tijdstip Jezus deze woorden gesproken heeft. Het was heel kort voor het Pinksterfeest, de dag waarop de Heilige Geest de Kerk met kracht de wereld in zond. De dag dus waarop het Verbond Gods voor de gehele wereld werd geopend werd. Het was in de tijd dat de discipelen, popelend van verwachting, aan hun Meester vroegen, of het nu zou komen, of Hij nu het koninkrijk weder aan Israël zou oprichten. Juist toen, op dat moment, gaf de Heiland een duidelijke omschrijving van het gezag en van de macht der Kerk. Maar dan moeten wij ons toch wel goed bedenken, indien wij zeggen niet te geloven in een kerk die met gezag spreekt en een macht naast andere machten is.

C. Speyer

Ontwaak, noordenwind, en kom, gij zuidenwind: doorwaai mijn hof, dat zijn specerijen uitvloeiën. O, dat mijn liefste tot zijn hof kwam en at zijn edele vruchten. Hoogl. 4:16

Doorwaai mijn Hof

O God, kom met Uw wind, doorwaai mijn hof en ruk zijn dode takken stuk en werp ze op het grint. Doorwaai het jonge hout. En al wat zich verstout en niet wil buigen — Heer, storm het neer. Slechts als Uw stormwind loeit en wild mijn hof besnoeit, kan 't nieuwe leven bloeien. Uit elke scheur en breuk komt zonder vlek of kreuk het wond're "nieuwe" groeien.

En Heer, daar Gij hem mint, zo toomt Gij straks Uw wind. In stilte zult Gij naadren en fluïstren door zijn blaadren.

Dan vult zijn geur de luchten, zijn specerijen vloeiën uit, omdat G' hem in Uw gunst besluit, ja, eet zijn eedle vruchten.

C. Speyer

NEDERLANDS LANDSCHAP IN BRETAGNE (FRANKRIJK)

Een combinatie van boeren in de streek van Noord Finistere in Bretagne neemt dit jaar voor het eerst een proef met het kweken van tulpen. Zij zijn begonnen met Nederlandse bollen en zullen, als in juni de bollen uit de Franse aarde komen, deze terugleveren aan Nederlandse bedrijven. Zij mogen in Frankrijk geen bloemen verkopen. In een andere streek van Bretagne wordt een proef genomen met het kweken van irissen. Foto: Bij Santee in Bretagne, vlak bij de zeekust, plukt een Francaise tulpen van de stengels in een Nederlands landschap dat hier is ontstaan.

Joodse Evangelisatie? Waarom?

door P. D. Mellegers

Met het verspreiden van de horden van Hitler in de laatste wereldoorlog scheen ook de evangelisatie onder de Joden weggevaagd te zijn in vele landen van Europa en in ieder geval in Nederland. De persoonlijke evangelisatie kwam toen eerst goed tot stand. Joden, die verdreven waren van huis en haard, vonden bij velen van ons een onderdak, waar het Woord Gods metterdaad aan hen gebracht werd. In die periode zijn er heel veel Joden geconfronteerd met het Christendom en niemand weet hoeveel Joden Jezus als hun Messias gevonden hebben, voordat zij toch nog vaak gegrepen werden en afgevoerd naar de vernietigingskampen.

Ons volk heeft zich toen, tegenover de Joden, van haar beste zijde laten zien, wat we ook hier in Canada vaak goed kunnen merken. Wanneer we hier Joodse buren hebben blijkt na verloop van tijd de verhouding uitstekend te zijn, wat ongetwijfeld een gevolg is van de goede naam die we, als Hollanders, hier in Canada hebben. Het dagboek van Anne Frank heeft daar veel toe bijgedragen.

Hoe staat het echter met ons nu tegenover de Joden van vandaag? Blijkt onze impuls niet een tendens van anti-semitisme te hebben? Het is inderdaad merkwaardig, dat de Joden eigenlijk zo ver van ons afstaan en wanneer we over Joden spreken, zijn er uitspraken die werkelijk ongelooflijk zijn. Hoe komt dat toch?

Nog niet zo lang geleden maakte iemand uit onze eigen christelijke kringen de opmerking dat een bepaalde Jood, die hij kende, hier in Canada, blijkbaar door Hitler "vergeten was opgehangen te worden". Na de discussie die volgde over wat de draagwijdte van zijn gezegde inhield, kwam hij tot de overtuiging dat zijn uitspraak inderdaad fout was en hij excuseerde zich voor hetgeen hij gezegd had.

Toch geeft dit te denken. Wat is onze eerste impuls? Waarof zegt men dergelijke dingen? Waarom laat men zich zo laatdunkend uit over de Joden?

Het is onbegrijpelijk, maar soms hoort men de opmerking dat het

een "rotvolk" is, en "je kunt er niet mee leven". Dergelijke uitspraken zijn toch geen bewijs van onze naastenliefde!

Natuurlijk, we weten het wel, die Jood die U bedrogen heeft is een "vuile Jood" die U die poets gebakken heeft, en nu kunt U al de anderen niet meer uitstaan omdat deze bepaalde Jood U te pakken had. Ach, we weten allemaal wel dat niet iedere Jood aantrekkelijk is, maar zijn we zelf zoveel beter? Legt U Uw oor maar eens te luisteren hier in Canada, dan hoort U wel eens: "...Ja meneer, dat heeft een Hollander me gelapt, die cardeugt nergens voor"; "ja, ja, je moet het van de Hollanders maar hebben, die smerige kerels". En U mag de voorbeelden zelf aanvullen.

Daarom willen we het maar opnemen voor het oude verbondsvolk Israël, waarvan er maar 13.000.000 verspreid zijn over de gehele wereld en dat toch zo de aandacht trekt.

Het geografische Israël heeft in populariteit zich een behoorlijke plaats weten te verwerven. De toeristen stromen er jaarlijks naar toe om getuige te zijn van wat dit kleine land met zijn 2.350.000 inwoners wel gepresteerd heeft. Zelfs de Paus heeft een bezoek gebracht en het proces-Eichmann werd door ieder met belangstelling gevolgd. Op internationaal gebied, maar ook in onze onmiddellijke omgeving trekt de Jood de aandacht. U weet ook dat de "grocery store" op de hoek "Joods" is. In die drugstore "zit ook een Jood" en men weet te vertellen dat die dokter, die dentist en die lawyer allemaal Joden zijn en we vragen ons steeds af hoe het toch komt dat de Joden zo de aandacht trekken.

Waarschijnlijk weten we het best maar we besteden er niet zoveel aandacht aan. Wanneer we onze Bijbelse geschiedenis kennen, dan worden er werden we altijd geconfronteerd met Gods Volk, het volk van Israël, dat door de eeuwen heen zo'n aparte plaats heeft ingenomen.

(Vervolg op pag. 2)

Joodse Evangelisatie?

WAAROM?

(Vervolg van pag. 1)

Onze gehele opvoeding staat in nauw verband met de Israëlieten en wie z'n Bijbel kent, weet nog veel meer te vertellen over de wederwaardigheden van dit bijzondere volk met die bijzondere plaats, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. De gehele menselijke geschiedenis is ondenkbaar vanaf Abraham zonder het volk van Israël.

Helaas zijn er, bij onze dierbare Bijbelse geschiedenis die we van kindsbeen af geleerd hebben, zoveel leuke opmerkingen bij gekomen aan het adres van de Joden. Onze Here Jezus was ook een Jood, leefde onder de Joden, ging ook naar de synagoge en de tempel en kende ook het Hebreeuws, de taal waar we niets van snappen als we eens naar de synagoge gaan. Ook Jezus discusseerde met de rabbijnen en hield zich ook apart van de heidenen, o.a. de Samaritanen, de Phoenicische vrouw e.a. en hield ook de Zaterdag als Sabbath. Realiseren we ons dat de Here Jezus ook een Jood was? Toch wordt Zijn volk nu meestal minachtend aangezien.

Het feit dat noch in Montreal, noch in Toronto met elk een Joodse bevolking van 90.000 zielen iets gedaan wordt om hun het Evangelie van hun Messias te brengen, door onze Reformed Churches, nadat we 10 - 14 jaar in Canada zijn, geeft toch wel te denken. Dat Paulus, hoewel heidenapostel, altijd eerst naar de synagoge ging, naar de opdracht te beginnen bij Jeruzalem, vindt beslist geen navolging in onze tijd, naar het schijnt.

In Romeinen 11:28 staat: "... zij zijn naar het Evangelie vijanden om Uwentwil ..." Zijn we wellicht in de Joden onze vijanden gaan zien naar aanleiding van deze tekst; vijanden waar we dus niets mee te maken willen hebben? Indien dit het geval is, dan zouden we in ieder geval nog voor onze vijanden moeten bidden, zoals Jezus zelf ons voorbeeld. Het vervolg van de tekst luidt echter: "... maar naar de verkiezing zijn zij geliefden om der vaderen wil". U doet er echter goed aan Romeinen 10 en 11 eens aandachtig te lezen, wat de schrijver over de Joden zegt.

Wanneer dus Romeinen 10 begint, "dat de begeerten zijns harten en zijn gebed uitgaan tot hun (de Israëlieten) behoud tot God ..." dan weten wij dat Paulus dit geschreven heeft ook voor ons, om te bidden voor hun behoud ..., maar de vrees is alleszins gerechtvaardigd dat de Christenheid anno 1964 noch begeerte, noch gebed heeft voor de Joden, laat staan daadwerkelijk iets wil doen voor hen, althans hier in Canada. De struikeling van Israël en het heil der heidenen wordt beschreven in Romeinen 11. Wij zijn als wilde loten op de saprijke wortel geënt en hebben dus deel gekregen aan de wortel. Vers 18 zegt dit: "Indien gij u er tegen beroemt, niet gij

draagt de wortel, maar de wortel draagt u" en het vervolg van Romeinen 11, tot en met vers 24, spreekt haast voor zichzelf.

Het mysterie van de Joden zal misschien nog lange tijd een raadsel zijn en wij hopen het "na dezen te verstaan".

In de States, in Chicago heeft men heel goed werk verricht door onze reformed georiënteerde kerken onder de Joden en in de veertig jaar dat men onder hen heeft gearbeid, heeft men ongeveer 50 zielen tot hun Messias kunnen leiden. Dat wil zeggen, mensen waarvan met weet dat zij Jezus kennen. Hoeveel er zullen zijn die naar andere streken zijn verhuisd en waar men nooit of te nimmer iets van hoort; ook daar kunnen zich mensen onder bevinden die door dit werk vrucht gedragen hebben. In New York werkt Ds. Ernest Cassutto onder de Joden voor de Reformed Churches. Ds. Cassutto is zelf een Jood, die tijdens de bezetting door Gereformeerde mensen, waar hij ondergedoken was, zijn Messias heeft leren kennen en nu vol ijver en brandend verlangen het Evangelie predikt.

Maar, zult U zeggen, is 50 zielen in 40 jaar dan geen pover resultaat? Waarom stoppen we niet onmiddellijk met offeren voor zo'n schamele oogst onder de Joden? Zouden we ons geld niet beter ergens anders kunnen besteden? En wanneer U de kans krijgt eens met een van de missionarissen te praten wanneer U in Chicago komt, dan hoort U wat anders, nog veel erger; daar spuwen ze de ramen van het Instituut geregeld vol of smijten de zaal vol met eieren tot zelfs aan het plafond toe als er toevallig een tuimelaan open is blijven staan. Ds. Gerrit Koedoot of Miss Edith vanderMeulen kunnen U daarover volledig inlichten.

Maar, weet U, het doet er niet toe wat wij van de Joden zeggen en denken, neemt U kennis van wat God zelf zegt over Zijn volk door Jesaja: "De ganse dag heb ik mijn handen uitgestrekt naar een ongehoorzaam en tegensprekend volk" (Jes. 65:2). En zouden wij dan nog doorgaan om hun te vertellen naar hun Messias te luisteren? Onbegonnen werk! Als God zelf de ganse dag de handen uitgestrekt heeft, zouden wij dan als mensen iets kunnen bereiken? Dat wordt immers niets!

En toch ... Is het bestek hier gegeven niet al te somber? Gaat het met andere missies en zendelingen dan zo vlot? Kunnen zij op een rijke zegen en oogst bogen en zijn er cijfers voorhanden die een prachtig beeld te zien geven? Zijn er geen zendelingen geweest die 25 jaar en meer in Indonesië gearbeid hebben voordat er een enkele bekeerling was; en hoe gaat het in Afrika en al de andere zendingsstreken waar intensief gearbeid wordt om het Evangelie te verspreiden? Natuurlijk staan de cijfers van het Nathanaël Instituut in Chicago niet op zichzelf.

Rev. Archie A. Mackinney, director of the Messianic Fellowship te Chicago, die ter gelegenheid van het 70-jarig bestaan van de Toron-

to Jewish Mission (interdenominational) kort geleden in Toronto sprak, zei dat er sinds 1945 96.000 Joden tot het Protestantisme zijn overgegaan en 132.000 naar de Rooms Katholieke kerk. Cijfers die globaal zijn en door hem verzameld van verschillende zendingsinstituten. Rekenen men het percentage uit op een totaal van 13 miljoen, dan komt men aan een vrij hoog percentage. Wie vangt de Joden op nu de afval onder de Joden zelf zo ontstellend groot is? De "haat-literatuurschrijvers" in Toronto zeggen dat het communisten e.d. zijn. En inderdaad gaat een gedeelte van de afvallige Joden naar allerlei wereldlijke stromingen van politiek, terwijl ze echter in de Christelijke kerken opgevangen zouden moeten worden.

Door de eeuwen heen heeft het Jodendom grote verliezen geleden door de vervolgingen die het te lijden heeft gehad en aan de andere kant wordt het Jodendom bedreigd, vooral in Amerika, door de innerlijke afval. De Joodse leiders zeggen zelf, dat het Jodisme over 100 jaar een heel ander beeld te zien zal geven, wanneer de afval zich in dit tempo voortzet.

Het is zeer gelukkig te noemen dat in onze kerken de activiteit en het verlangen gaat groeien om dit veronachtzaamde deel van evangelisatie weer ter hand te nemen en te proberen wederom de helpende hand en het verlossende woord te gaan brengen aan het volk waar onze Here Jezus ook bij behoorde. Gedenkt U ook de Joden in Uw gebed en weet, dat classis Toronto van de Chr. Ref. Church in mei vergaderd om de mogelijkheid te overwegen een begin te maken met deze tak van evangelisatie.

SOLE CANADIAN AGENTS: TOP'S IMPORTING LIMITED - GRIFFIN, ONTARIO

A GOOD CIGAR!

HOFNAR

Attention Young People

Buy your tickets now for the

1964 Young Calvinist Spring Rally Banquet

on MAY 18th in the Crystal Ball Room at the Royal Connaught Hotel, Hamilton, Ont.

Price \$3.00 per person.

Anyone welcome!

The deadline for obtaining tickets will be May 10th. No tickets will be sold at the door. Coupon to be sent together with the amount to: Miss Irene Vander Munnik, Box 272, Group R.R. 3, Hannon, Ont.

Commentaar op de besluiten van de Gereformeerde Synode

door Paul Tameling

② Assen 1926

Verleden week hebben we vernomen wat prof. dr. K. Dijk, dr. J. M. van Minnen en dr. B. Rietveld over het synode-besluit betreffende de Wereldraad gezegd hebben; deze keer geven wij hun antwoorden weer over "Assen 1926" (de zaak Geelkerken). Deze zaak, in de wandeling wel aangeduid met de vraag "heeft de kerk in het Paradijs werkelijk gesproken of niet?" is een onderwerp waaraan heel wat meer haken en ogen zitten dan deze vraag ogenschijnlijk doet denken. Ds. H. van Benthem zegt terecht in het inleidende artikel in *Jong Gereformeerd* van 27 maart j.l.:

Hier zitten zomaar addertjes onder het gras, hoewel zij niet meer spreken. In het geding is namelijk maar niet een spreken-de of zwijgende slang, maar heel de beschouwing van de eerste hoofdstukken van Genesis, het schriftgezag, de gronden van een schorsing uit het verleden, de functie van oude leeruitspraken in het heden van het kerkelijk leven.

Daarom geven wij U ook iets van deze artikelen door. Wij moeten oppassen — en dit geldt vooral in onze tijd — dat wij niet van elkaar vervreemden, als "intellectuelen" en "gewone kerkleden". Dit wekt wantrouwen. Bovendien zijn kerkelijke zaken nooit alleen bestemd voor ingewijden. Dat is niet in overeenstemming met onze opvatting over de kerk.

Wij luisteren nu eerst weer naar prof. Dijk.

De synode heeft de confessionele uitspraken van Assen 1926 niet losgelaten zoals sommigen wilden; zij heeft zelfs de binding aan Assen niet willen "terzijde stellen"; zij heeft alleen verklaard, dat de Asser besluiten voor velen moeilijk te hanteren zijn en deswege besloten een deputaatschap in te stellen om deze materie te onderzoeken, welk besluit zich kenmerkt door grote voorzichtigheid en door de ernstige begeerte om niet meer, wat

uit de eerste helft tot ons gekomen is van deze eeuw, prijs te geven. Met prof. dr. W. H. Gispenn meen ik, dat Assen juiste beslissingen genomen heeft; deze synode heeft zich ook met strenge nauwkeurigheid onthouden uitspraken te doen over Genesis 1 (de scheppingstijden, de evolutie op de basis van de creatie, de schepping van de mens in verband met het geheel, enz.). Zij heeft zich strikt gehouden aan wat haar was voorgelegd en uitgesproken, dat de "bijzonderheden" in Genesis 2 en 3 zichtbaar waarneembare werkelijkheden waren, die als zodanig moesten worden erkend.

Ik wil hier volstaan met de verzekering, dat deze synode (1926), die 12 à 13 weken vergaderde, met grote ernst en goedwilligheid de aan haar toevertrouwde zaak heeft onderzocht en tot een beslissing gebracht. De bewering in sommige bladen, dat tijdens haar en tengevolge van haar onbehoorlijke dingen zijn gebeurd, kan ik met grote zekerheid tegenspreken; de synode zelf heeft onder leiding van ds. K. Fernhout alle zaken serieus en mild behandeld. (Prof. Dijk heeft de synode meege-maakt als lid, als rapporteur, als assessor en een dag als praeses.)

Dr. J. M. van Minnen zegt over Assen 1926 het volgende:

In 1926 waren de toenmalige synodeleden rotsvast overtuigd, dat het gezag van de Bijbel op het spel stond. Ze konden niet anders zien of het bijbelwoord in het begin van Genesis kon maar op één manier worden uitgelegd. Met die uitlegging stond of viel het gezag van de Bijbel. Zo hadden ze dus, op hun standpunt, gelijk met de uitwerping van dr. Geelkerken. Het ging om de Bijbel!

In 1964 weten we, dat de Bijbel iets geheel anders bedoelt in Genesis 1-3 dan men in 1926 dacht. In de weg van geduldige bijbelstudie heeft de Heilige Geest de kerk tot dieper inzicht

geleid. De eerste Genesis-hoofdstukken betekenen nu veel meer voor ons, dan ze voor de mannen van Assen betekenden.

Dr. B. Rietveld maakt de volgende opmerking over het synode-besluit "Assen 1926".

Natuurlijk valt het niet te ontkennen, dat er wat veranderd is na Assen 1926. Maar dat heeft nu eens niets te maken met trouw (nl. aan de gereformeerde geloofsleer, P.T.).

De koers is ongewijzigd. Maar wat wil men, wanneer de aanwijzingen zich opstapelen, dat de oergeschiedenis zich tot wat anders ontwikkeld heeft dan de jufvrouw en de meester op school het ons verteld hebben. De Bijbel is van God. Maar de feiten zijn ook van God. Let goed op: ik zeg niet de *veronderstellingen*, maar de feiten. En als de feiten niet in overeenstemming zijn met wat wij uit de Schrift meenden te weten, dan moeten wij nog eens nauwkeurig lezen. Het behoort dan bij het koers houden (de vraag was gesteld: koerswijziging? P.T.), dat de exegeten zich met nieuwe inspanning buigen over de oude teksten.

Over hetzelfde onderwerp maakt dr. P. G. Kunst in de epiloog deze aantekening:

Wat de "zaak Assen" betreft staan we nog helemaal aan het begin van een onderzoek. De Bijbel blijft open liggen en wij blijven naar zijn boodschap luisteren. Ook de wetenschap spreekt haar woord. Zij biedt haar resultaten aan. Mogen wij daarnaar luisteren, die toetsen om het "daar staat geschreven" en het "dit zeggen de tijden" tot een eerlijke ontmoeting te brengen? Dat zal tijd kosten; het zal ook veel geloof vragen. De jonge ge-

neratie krijgt hierin een moeilijke opdracht.

Wij willen dit "overzicht" beëindigen met enkele woorden van dr. B. Rietveld, waarin hij ons vooral wijst op de leiding van de Heilige Geest die ons beloofd is en om wiens leiding wij altijd moeten bidden.

De weg van de kerk wordt bepaald door enkele onveranderlijke zaken. Het punt van de uitgang is duidelijk: het evangelie en de opdracht van de Heer. Het punt van aankomst evenzeer: Zijn wederkomst en het oordeel. Zij, die de kerk vormen in een bepaalde periode en zeker zij, die leiding hebben te geven, zullen in hun hoofden en harten de opdracht van de Heer moeten koesteren en met hun hele wil de kerk moeten drijven naar het gestelde doel. Ook zij zijn niet zonder leiding. Zij hebben het Woord van God en de leiding van de Heilige Geest. Wij hebben de voortdurende levende gemeenschap met de Heer zelf nodig en daarom heeft Hij ons de Geest gegeven, die leidt in alle waarheid. Dat hangt daarmee samen, dat de geschiedenis in beweging is. De situatie wijzigt door de loop der jaren. De kerk moet soms de koers corrigeren om de koers te houden.

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED
ACCOUNTANT

47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

FOR

Aluminum Siding

ALUMINUM WINDOWS
AND DOORS
REMODELING AND
ALTERATIONS

Call

PETER DE VRIES
CARPENTRY
HOME IMPROVEMENTS
Phone 679-4600
MOUNT HOPE, ONT.

If your furniture needs reupholstering or if the car needs seatcovers or repairs, call

Kuiper Upholstery

Residence:
2 Waltham Dr.
Rexdale, Ont.
741-2647

Business:
64 Kennedy Rd. S.
Brampton, Ont.
459-3220

Free Estimates. Pick-up and Delivery.

Prop.: GARRY KUIPER.

NAAR NEDERLAND?

Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst JAN FABER, Mgr.

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

FOR COMPLETE SATISFACTION

When Buying or Selling Real Estate

CONTACT:

John Voortman

REALTOR

588 UPPER JAMES ST.

HAMILTON, ONT.

Phone 383-2157

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Reva. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: \$5.00 per year.

Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher. Please inform us immediately of any change in your address.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Een oudere lezer schreef eens een brief, waarin hij me voorstelde om de naam van deze rubriek te veranderen. Het was een heel gezellige brief, waarin hij tot de conclusie kwam, dat een schemerlamp te zwak was voor de onderwerpen, die hier soms behandeld worden. En wat ik wel dacht van een schijnwerper?

Wel, voor zo'n verandering valt wat te zeggen! Het klinkt zoveel stoerder en ik zou dan geen nare grappes meer horen over "schemerigheid" etcetera. Maar... ik vrees, dat heel wat lezers, die nu aan me schrijven, dan verstek zouden laten gaan. De meeste mensen houden niet van het keiharde licht van een schijnwerper. Zeker niet, wanneer ze willen praten over dingen, waarmee ze in de war zitten of die hun hart raken. Dit doen ze liever in het zachte licht van een schemerlamp, dat het gezicht van de vriend tegenover hen verhult. En soms is het al genoeg, als hij alleen maar luistert.

Hoe waar dit is, hebben we in de laatste jaren gemerkt. Er waren lezeressen, die me schreven over dingen, waarover ze zelfs met hun eigen man niet gesproken hadden. Lezers schreven, omdat ze in eigen omgeving weinig aansluiting hadden en zich toch eens wilden uitspreken. Ik heb dit beschouwd als een bewijs van groot vertrouwen! Wees ervan verzekerd, dat Uw brieven met discretie worden behandeld. Wanneer ze in deze kolommen behandeld kunnen worden, dan tracht ik Uw bijzondere omstandigheden zo te camoufleren, dat U onherkenbaar bent.

Dit mes snijdt natuurlijk naar twee kanten. Hoe leuk ik het soms ook zou vinden om persoonlijke vriendschapsbanden aan te knopen, als Saskia kan ik dit niet. Sorry J., dat begrip je toch wel? En sorry, dear L. (Vast bedankt voor je lange brief. Ik was blij om te horen, dat je het weer zo goed maakt. Hoofd omhoog, hoor! Schrijf me maar, zoveel je wilt, je weet toch, dat je brieven altijd welkom zijn. So long!)

Voorts aan allen, die in de achterliggende weken de moeite namen om me door hun warme woorden een hart onder de riem te steken, een zeer speciaal "thank you". Het blijkt nodig om enkele abonnees eraan te herinneren, dat de Schemerlamp een gespreksrubriek is. Niets meer en niets minder. Dit houdt in, dat deze ruimte bestemd is voor vreedzame (met een D) gedachtenwisseling en dat op hun mening evenveel prijs gesteld wordt als op die van andere lezers. Slechts wil ik één ding met nadruk vaststellen: als wij van elkaar het christen-zijn niet meer willen aannemen, wordt een gesprek onmogelijk. Een groot verlies naar alle kanten. Want niemand onzer is ooit dommer geworden, omdat hij luisterde naar een broeder of zuster, die eerlijk van mening verschildte. Maak dus van Uw hart geen moordkuil, maar laat anderen daarbij in hun waarde, afgesproken?

Een bijzondere verrassing werd me deze week doorgezonden via "Headquarters". Het was een schrijven van twee vroegere "penpals", die elkander vonden door onze rubriek en nu gelukkig getrouwd zijn. (Dat maakt, voor zover bekend, het derde paar.) Thanks for a wonderful letter, friends! You'll never know how much I appreciated your thoughtfulness. God bless you and give you all you need for a happy life. En voor ik het vergeet: een ander "C.C.-paartje" ontving kortgeleden de eerste baby. Onze hartelijke gelukwensen gaan hierbij naar deze jonge Mom en Dad!

Wel, zoveel goed nieuws maakt de dag licht. En nu wil ik graag voor de tweede maal een onderwerp aanraken, dat voor verschillende lezers belangrijk bleek te zijn, n.l. adoptie en dopen. Van een lezeres in Ontario kwam hierover een brief van zes kantjes binnen. Daar zij zelf moeder van twee aangenomen kinderen is, geven we haar met genoegen het woord. Je brief is hier beknopt samengevat, Barbara, O.K.?

"Dit is een zaak, die ons naan het hart ligt, Saskia. Wij waren heel blij met Uw fijne opinie, wat adoptie inhoudt: het grote voorrecht om deze kleinen te mogen opbrengen in de vrede des Heren. Wij zijn blij, dat deze kwestie eens in Uw kolom verscheen, want dit waren geen onbekende klanken, die U voorgelegd werden, n.l. adoptie en dopen. Wij zijn gelukkige ouders van twee schatten van kinderen, die wij voor geen geld ter wereld zouden willen missen. We willen deze hartjes

alles geven om hen dicht bij Jezus te brengen. Adoptie is geen zaak, waar je zo een-twee-drie klaar mee bent. Dit vraagt geduld en gebed. Onze gebeden zijn verhoord. Dit gebeurt toch niet bij toeval, God wilde het zo, dat deze kindertjes hier naar toe moesten. We hopen, dat de Here ons gezin nog meer wil uitbreiden.

Maar Saskia, over het dopen, was U daar wel helemaal juist? Onze kinderen zijn gedoopt tussen de leeftijd van 1 tot 2 maanden en voor de predikant was het de vierde maal, dat hij zulke babies doopte. En waarom? Omdat gelovige ouders, die deze kinderen uit God's hand kregen, ook dit teken en zegel mochten hebben, en toch niet behoeven te wachten tot hun naam legal in Ottawa staat ingeschreven? Wat betekende dat woord "wachterijde", Saskia? Onze sociale werkster heeft het ons duidelijk uitgelegd, wat die zes maanden betekenen. (Niet een jaar, Saskia. Dat is de U.S. Church order en de wet in Amerika.)

These six months are a trial for the adoptive parents, so that they can adjust themselves to this new baby, and also a protection. If, for instance, it would appear during the six months that the child was not normal, it could be returned. As christians, we could never do such a thing. But I still hear her say: never and never will these children be taken out of your home. Once these children are placed, they are placed permanently! Working for the C.A.S. for 15 years, she had never experienced it.

What you mentioned, Saskia, of Synod, is not true for Canada. Synod made this decision since the natural mother has the right to claim her child for a whole year. (Bedeeld wordt: in de U.S., S.) In Canada, when the child is placed, it is finished for the natural mother. So please, put this straight to all the people who wish to adopt some day. I hope that many, many will come into our circle.

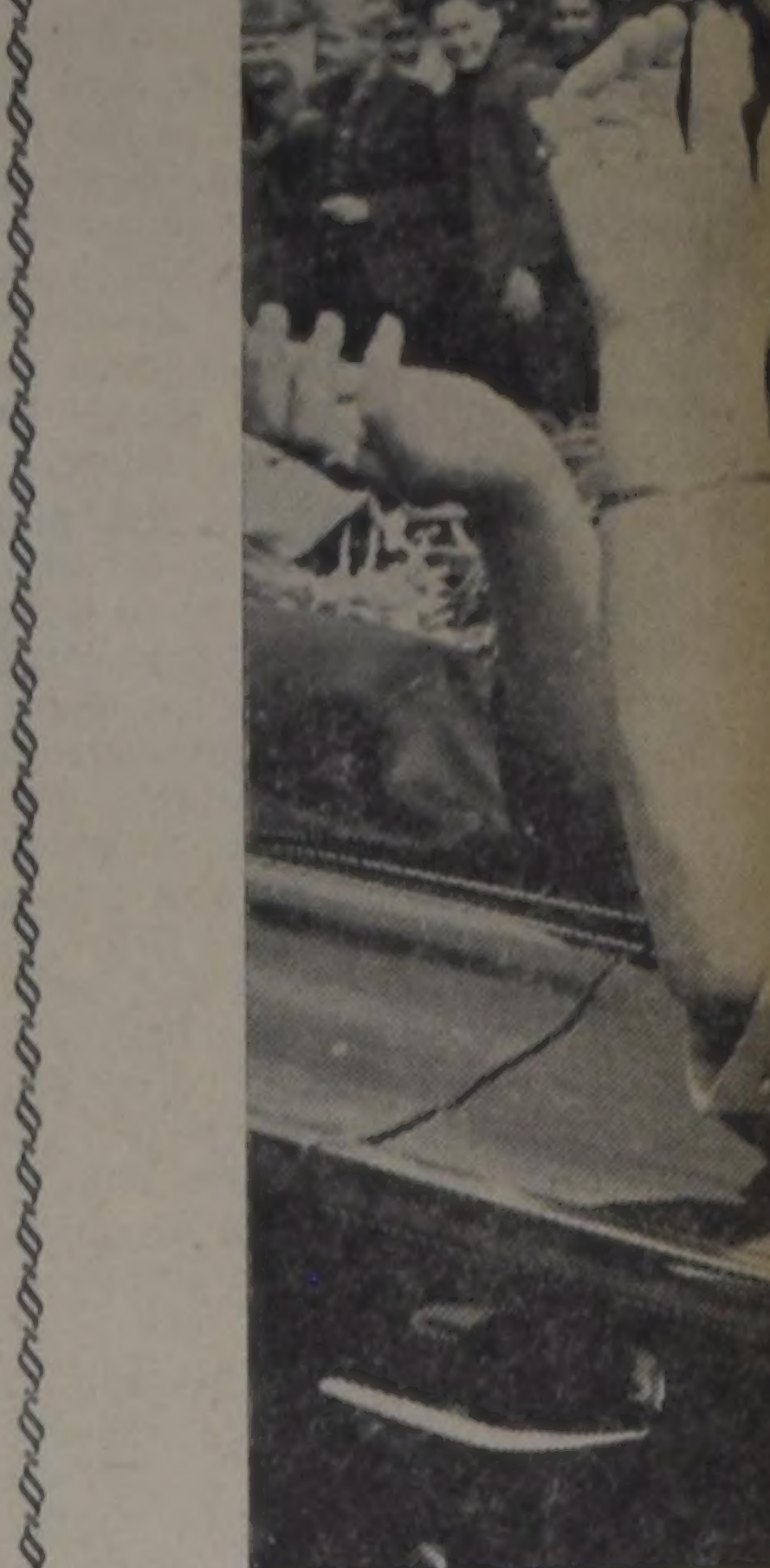
Wat betreft die dominee, die weigerde om zo'n kindje te dopen, dit staat diep te betreuren in de kerk van Jezus Christus. Ik kan niet geloven, dat zo iets kan voorvallen. But Saskia, many thanks for your opinion, also on behalf of our friends."

Dank voor je fijne brief, Barbara. Die bevestigde wat ik al eerder heb opgemerkt: dat ouders van geadopteerde kinderen even gelukkig met hen kunnen zijn als anderen met hun eigen kroost. Laten we hopen, dat jouw ervaring moed geeft aan de C.C.-lezers, die ten aanzien van adoptie nog op twee gedachten hinken. We kunnen voor een kindje, dat verworpen in de wereld staat, geen beter tehuis wensen dan bij een gelovig echtpaar. Bij mensen, die het niet alleen omringen met hun liefde, maar het bovendien van de Here Jezus willen vertellen. Ja, ook op deze wijze worden lammeren toegevoegd aan de kudde van de goede Herder. Wat een heerlijke gedachte voor jou en al die ouders!

Inderdaad bestaat er op dit gebied een griezelige onwetendheid onder ons. En dat, terwijl er toch al heel wat pogingen tot voorlichting zijn gedaan. Maar ik zou zeggen: ieder, die bij adoptie persoonlijk geïnteresseerd is, kan naar het dichtstbijzijnde bureau van Children's Aid, Child Welfare — of hoe het heten mag — gaan. Geloof me, men is daar maar al te bereid om U inlichtingen te verschaffen en verder met raad en daad bij te staan.

Het aantal kinderen, dat in ons land beschikbaar komt voor adoptie, stijgt elk jaar. Werkelijk onrustbarend. Canada's sociale werkers zitten op sommige plaatsen met de handen in het haar. In de provincie Alberta b.v. is het zover gekomen, dat men er bij de regering op aandringt om de adoptiewetten te wijzigen. In de hoop, daardoor een overschot van Rooms-Katholieke kindertjes in Protestantse gezinnen te kunnen plaatsen. Kinderen, die anders hun gehele jeugd in een instituut moeten doorbrengen. Is dit niet een toestand, waarbij je aan het mediteren slaat? Zoveel gemis en eenzaamheid. Temeer tragisch, omdat het in de meeste gevallen volslagen "overbodig" lijkt. Vreselijk. Als we van-God-gegeven menselijke verantwoordelijkheid bitter geïllustreerd willen zien, dan behoeven we niet verder te zoeken...

Wat betreft mijn vorige schrijven over dit onderwerp, heb je je heus voor niets ongerust gemaakt, Barbara. Om te beginnen vergat je, dat onze lezeres Wilma in B.C. woont en niet in Ontario! In de

HET BLOEMENDEFILÉ OP PALEIS SOESTDIJK

Nadat het bloemendefilé op Paleis Soestdijk was afgelopen maakte de jarige Koningin Juliana met Prins Bernhard en de Prinsessen Beatrix, Margriet en Christina nog een rondrit in een open wagen langs de vele duizenden die zich langs de weg bij het paleis hadden opgesteld. Naarmate die rit vorderde werd de wagen meer en meer met bloemen bedekt.

twee Westelijke provincies is de wachterijde — d.i. de tijd, die verstrijkt tussen de plaatsing van het kindje en de datum, dat het voor de wet "eigen" wordt — een jaar. De natuurlijke moeder heeft vóór de plaatsing afstand gedaan van alle rechten, maar gedurende die periode staat het kindje onder voogdij van de provinciale regering. Daar de adoptiewetten echter verschillen van de ene provincie tot de andere, heeft het weinig zin om hier op details verder in te gaan.

Jouw sociale werkster had gelijk: het komt slechts bij hoge uitzondering voor, dat een kindje tijdens de wachterijde weer teruggenomen wordt. Ik heb daarover nogmaals, op enkele adressen, inlichtingen ingewonnen en men verzekerde me eenstemmig, dat zo iets alleen kan gebeuren om zeer dringende medische redenen of wanneer b.v. het huwelijk van de "adoptive parents" op losse schroeven komt te staan. Deze tijd is inderdaad als bescherming bedoeld, wellicht nog meer voor de baby als voor de ouders. Op dit punt bestaat dus geen twijfel: wordt een kindje eenmaal in een gezin geplaatst, dan is dat voorgoed.

En nu de kwestie van het dopen. Ja, op dit punt is ook blijkaar geen lijn te trekken voor het hele land. Ronduit gezegd, ik was verbaasd te horen, dat jouw kinderen dadelijk na aankomst in het gezin gedoopt werden. Dit heb ik nog niet meegemaakt. De hummeltjes, die ik gedoopt zag, waren zo tussen één en twee jaar oud. Jij vertelde me in vertrouwen over tien zulke gevallen, compleet met de namen der predikanten, dus we nemen graag van je aan, dat het in jouw omgeving mogelijk is om zo'n kindje dadelijk te laten dopen. Het lijkt mij echter een uitzondering op de regel, want vele C.R. kerkeraden houden zich eenvoudig aan het Synode-besluit, waarbij geadopteerde kinderen na een jaar gedoopt kunnen worden. Bij het nemen van dit besluit werd gedacht aan een wachterijde van een jaar, zoals niet alleen in de States maar ook in een groot gedeelte van Canada van kracht is. Kennelijk hield men rekening met het feit, dat deze kinderen pas voor de wet "eigen" zijn na het completeren van de benodigde papieren.

Zo op het eerste gezicht hebben we hier dus een simpele kwestie, waarover niemand zich in het zweet kan praten. Maar ik heb er nu genoeg van gezien om te weten, dat dit toch wel eens gebeurt. Jij kon je niet voorstellen, dat er moeilijkheden over kunnen ontstaan in de kerk van Jezus Christus. Maar even later, Barbara, vertelde je me van vrienden, die in een meningsverschil met hun predikant gewikkeld waren, omdat hij bezwaren maakte tegen de doop van hun kindje voor het verstrijken van de (Ontario) wachterijde!

Ja, helaas is het meermalen gebeurd, in droevige volgorde: ge sprekt met de dominee, doopaan-

vraag, rode koppen in de kerkeraad, uiteengerafelde verbondsbeschouwingen, weigering van de dominee, kapotte zenuwen van de moeder, etc. etc. Wat een "mess"! Tegen de tijd, dat het kindje gedoopt werd, was de vreugde om het heilig sacrament haast totaal bedolven onder wanbegrip en lelijke woorden. Waar de oorzaak van de narigheid dan lag? Die kon liggen bij de ouders, die van hun pastor verlangden wat tegen zijn geweten inging. Of bij de predikant, die over meer principe dan tact beschikte, of bij de kerkeraad, die collectief zijn hoofd verloor. Maar van één ding ben ik zeker: dat zulke moeilijkheden achterwege zullen blijven, wanneer alle betrokkenen zich houden aan de richtlijnen, gegeven door de Synode.

Nee, ik ben niet met je eens, Barbara, dat er behoefte is aan een "agreement between our church and the C.A.S. of Canada" aangaande de H. Doop. De bediening der sacramenten is een strikt-kerkelijke zaak. Jouw sociale werkster

heeft met deze kant van de adoptie al heel weinig te maken. De bestaande regeling in de Chr. Reformed Church is onder de gegeven omstandigheden de meest bevredigende. Laten we dankbaar zijn, dat die er gekomen is! Over wat er aan voorafging, kun je gemakkelijk een boek schrijven.

Of ik het dan niet heerlijk vind, als een geadopteerd kindje dadelijk gedoopt wordt? Natuurlijk. Indien de mogelijkheid me werd gegeven, dan zou ik er waarschijnlijk ook gebruik van maken. Wie kan niet begrijpen, dat "adoptive parents" het sacrament van de doop voor hun kind begeren en liefst zo spoedig mogelijk? Maar in gemeenten, waar dit speciale voorrecht niet gegeven wordt, doen de ouders er verstandig aan om het door hun kerkeraad gekozen beleid zonder meer te respecteren.

Waar zo in overeenstemming met de kerkelijke richtlijnen gehandeld wordt, valt elke aanleiding tot misverstand en onenigheid weg.

Daar kunnen eventuele problemen door de kerkeraad in goede harmonie worden opgelost. Daar blijft voor de ouders slechts de blijdschap over de komst van het kindje en het uitzien naar de dag, dat het — als eigen zoon of dochter — de H. Doop zal ontvangen.

Hiermee hoop ik aan je verzoek voldaan te hebben, Barbara. Met jou spreek ik de wens uit, dat nog vele kinderen een liefdevol thuis mogen vinden in onze kring. Een thuis, waar zij "aan moeder's hand tot Jezus" geleid worden.

Mijn hartelijke groeten, ook voor je man en je vrienden,

SASKIA.

FOR ALL YOUR BOOKS:
BURLINGTON
Book- & Bible House
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

Ontario is Canada's grote Vacantieland

het grote Ontario is Uw land voor een van de meest spannende vacaties in Uw leven.

Ontario heeft 415.000 vierkante mijl land met een kwart miljoen meren. Sommige zijn klein en ondiep, uitstekend voor varen en zwemmen. Andere zijn rotsachtig en diep, met volop vis.

Sla een tent op in een van de 86 Provinciale Parken en slaap buiten in de frisse en vrije natuur. Of, indien U liever vertoeft wilt worden, dan zijn er in Ontario zowat 8000 oorden en hotels, die U zullen verwennen zodat U er voor goed zoudt willen blijven.

Ontario is groen en heeft een prachtige

natuur. En Ontario is meer dan dat. Ontario is de macht van de Niagara Watervallen, de kunstmusea en kastelen van de oude wereld, scharlaken geüniformeerde "Mounties", machtige kanonnen en lijfwachten in vol gevechtsornaat...

Uw Ontario is een groot en geanimeerd oord. Gaat Ontario deze zomer verkennen.

Voor verdere inlichtingen gelieve men te schrijven naar het Ontario Department voor het Reizen, kamer 271, Parlement Bldgs., Toronto, Ontario.

Brochures zijn in Engels verkrijgbaar.

Z.Exec. JAMES AULD, Minister.

HOOGTIJDAG VOOR "De Christelijk Sociale Beweging"

CHRISTIAN LABOUR ASSOCIATION OF CANADA en
CHRISTIAN TRADE UNIONS OF CANADA
HIELDEN HUN CONVENTIES

CLAC IN TORONTO

De C.L.A.C. zal voor de volgende conventie naar een nog grotere zaal moeten uitzien. Tot die conclusie moet het bestuur van deze organisatie wel gekomen zijn op de 12de conventie, die 25 april j.l. in Toronto gehouden werd. Reeds in de morgenvergadering, die toch hoofdzakelijk de zakelijke aangelegenheden behandelde, was de ruime zaal van Cousin Don's Restaurant volgepakt met bijna 300 aanwezigen, een aantal dat in de middag nog met een ander honderdtal was toegenomen.

Van het totaal van 56 locals, die nu in Canada geïnstalleerd zijn, waren de afgevaardigden van 35 locals aanwezig. West-Canada liet zich vertegenwoordigen door enkele telegrammen van gelukwens.

Het valt niet te ontkennen, dat een geest van diepe dankbaarheid jegens God, van versterkt enthousiasme voor de zaak des Konings deze vergadering beheerste. En zolang de naam des Heren niet beheerst ons opstaan en ons neerleggen, niet geschreven is in ons hart en op onze deurpost, dus nog niet ons ganse leven omvat, mag onze activiteit niet verslappen, aldus de president, Mr. H. Kuntz, in zijn openingswoord.

Het rapport van de secretaris, Mr. E. J. Meijers, getuigde van stilmerkende zegeningen, die de Here in het afgelopen jaar geschonken heeft. Van deze is de officiële erkenning van de C.L.A.C. als een "trade union" in de zin der wet, zoals deze "certificatie" na bijna 9 jaar van strijd op 4 juni 1963 verkregen werd, wel het allertreffendst. Doch ook het feit, dat in het afgelopen jaar 30 nieuwe locals gevormd werden, en contracten met 8 bedrijven werden afgesloten, waaronder 2 vernieuwingen, is een klaar bewijs van een dieper wortel slaan en een meer vrucht dragen.

Duidelijk werd, dat ook West-Canada niet onderdoet in een ijver voor de effectivering van de beginselen van het Evangelie op het terrein der arbeid. Ook daar konden 2 "trade locals" gevormd worden, is de certificatie in Alberta reeds verkregen en in British Columbia aangevraagd.

Slechts het begin

Niemand mene echter dat de zege behaald is. Het kon best eens zijn, dat de historie er van zal getuigen, dat dit alles de schermutselingen zijn die aan de strijd voorafgaan. Om ons niet in die waan te brengen werden we er ook aan herinnerd, dat onlangs een union in zijn contract liet opnemen de clausule: "Union members reserve the right not to work on any job where members of Christian trade unions are employed". Is het omdat de strijd omtrent het beginsel door hen als verloren beschouwd wordt dat nu ander wantuig uit het arsenaal gehaald wordt, namelijk dat van de boycot? Laten we ons des te sterker maken in het woord van onze Here.

Christian Action meets Success in Alberta

On April 14, the Christian Labour Association of Canada received certification from the Industrial Relations Board of Alberta for its newly organized trade local in Edson. The next day the Alberta Legislature ignored a troupe of picketing union men of the Calgary Labor Council and gave final approval in its third reading of the amendments of the Labor Act, the picketers were objecting to.

CLAC certified in Alberta

One of the objectives of C.L.A.C.'s activity in the prairie provinces and British Columbia since last September was to help starting a test case for receiving certification of a trade local.

This failed in the larger cities, but succeeded unexpectedly in Edson (Alberta), where a small group of faithful workers formed a general workers local in October and a trade local on March 6; certification was granted to them, April 9, without delay and the requirement of an extra hearing. A period of ten years of frustration and adversities in Alberta's Christian Labor movement came to an end. New perspectives for a healthy growth of new general workers locals are

opening up. The first reactions at a recent meeting of the Calgary General workers local are promising: some of the old C.L.A. members are becoming active again.

The amendments of the Labor Act, introduced by the minister of Labor, Hon. R. Reiersen, were not the ones that were hoped for by the unions. Instead the "right to work" policy was more accurately defined in it. This has roused such an ire with the union leaders in the Calgary Labor Council, that they revealed — in their anger — their true anarchistic nature, by picketing the Legislative assembly and stating that "if legislation was needed, they should be the ones proposing it". Many blind people in Alberta, got their eyes opened that day: an editorial "Right to work" in the Calgary Herald of April 17 serves as speaking evidence.

These two events are not merely a coincidence, but will be long remembered in the history of the Christian Labour movement. They may be seen as the fruits of God's Spirit working in the hearts of Christian men, declaring God's authority over life, also in the field of labor. They put up this sign in the middle of society with the effect that others may get a deep-

des mensen alle uitingen des levens zijn.

De middagvergadering

Aangezien de gehele Conventie in de Engelse taal werd gehouden, zullen wij het verslag van de middagvergadering eveneens in het Engels geven.

The meeting room was filled to capacity when the C.L.A. president, Mr. H. Kuntz, opened the afternoon session.

Greetings were extended by Mr. De Groot, on behalf of the C.L.A. in the United States, by Dr. Schrootenboer on behalf of the A.R.S.S., and by Mr. De Groot for the committee for Justice and Liberty.

One of the business agents, Mr. H. Antonides, gave a brief review of the experiences which the organization has had in the province of Alberta. He, especially, underlined the opposition which was met from the side of the neutral unions, and which was carried on by the daily papers in Alberta, notably in Calgary. Mr. Antonides pointed out, among others, that the neutral unions are not so much alarmed about the number of members of the C.L.A., but rather about the effect of the philosophy of the Christian Labour movement.

CALVIN SEERVELD

Christian workers ... Unite!

The main speaker for the convention was Dr. Calvin Seerveld, professor of Philosophy at Trinity College in Chicago.

Dr. Seerveld reminded his audience first of the manifesto, which had been presented to the working class by socialism. It was a call to unite to which the labouring class had responded so well.

Going by the title of Dr. Seerveld's speech the question may arise, whether there is such a manifesto for christian workers also. In this connection the speaker read Psalm 146, in which the christian believer is urged to praise his God. The speaker pointed out that this was man's original task. He was to bring about the praise of God, that is man's work. There-

fore, we should not speak about labourers, but about workers.

A man whose work is not a hallelujah to Jehovah fails. And if man fails to see this to be the essence of his work, labour becomes a matter of negotiation: to get the best at the lowest possible price. There is nothing more demoralizing than this. Work should be seen as a calling, work should be aimed at the praise of Jehovah.

In this connection Dr. Seerveld related an experience from his own childhood. His father used to have a fish store. Once a customer came into the store, and his father showed her a fish. He pointed out to her that the size was right, that everything about the fish was correctly proportioned, in short, that it was almost a perfect fish. He held it high in front of the customer and said, "Isn't it a beauty?" The customer replied, "My, you certainly did not miss your calling!" This was the best remark the customer could have given, even though she was not aware of it.

That man has missed his calling, whose daily work is not thanksgiving to the Lord. The apostle Paul admonishes that we should sacrifice our bodies as a living sacrifice unto the Lord, because says he, this is your reasonable or logical religion. According to the Bible it is illogical if our entire life is not a hallelujah to Jehovah. It may be easier said than done, but this is the only thing which makes life worthwhile. Our entire life, our daily work included, should be a place for the Holy Spirit to work.

Dr. Seerveld pointed out that this belief is so important in our age, in which the separation of nature and grace is so strongly propagated. However, we should realize that the separation of nature and grace cut the Lordship of Jesus Christ short. Even stones, trees, plants, and everything in nature speaks a hallelujah unto Jehovah.

It is noticeable that America does not come to grips about the unity of nature and grace. The prosperity has much to do with it. We are witnesses of the many efforts which are made in missions and evangelism to bring our practices under the influence of the Gospel. But the reformation is not just some sort of influence. Our lives, and that includes our daily work, must be in Christ.

This belief brings us together. We know very well that the Christian Labour movement is only a drop in the labour bucket. Yet we should know that it has tremendous power, because this too belongs to the building-up of the body of Christ. We should not become discouraged if people, even our own people, do not see this at all. Think again of Psalm 146: "the Lord openeth the eyes of the blind..." The eye of faith will see the difference between the daily work of the believer and that of the unbeliever. We should be foolish to the world for God's sake, but we should never make a fool of ourselves for man's sake, according to Dr. Seerveld.

"That what is born of God, overcometh the world."

But as soon Christians organize Christian Action groups obedient to God's authority in the various spheres of life, they become the objects of unfounded accusations. The C.L.A.C. was called "non-Christian, sectarian, fascist and dictatorial" by some union leaders in Calgary. In this respect we are reminded by Christ's words: "If you were of the world, the world would love its own. But because you are not of the world, but I chose you out of the world, the world hates you because of this."

Remember the word I said unto you: The servant is not greater than his lord" (John 15:19, 29).

Some conclusions might be drawn from this:

- We are apt to discount the success of our Christian Action organization, because of the small numbers of our Christian group. However our strength is the mustard seed faith and the adherence to the biblical view of life, nothing else.
- Let us not be disturbed by the sometimes highly critical reactions of "neutralists".
- More frequently we must utilize the available media of communication (letters to editors, contacting our representatives in local, provincial and federal government) in order to place be-

Annual Convention C. T. U. C.

On Saturday, April 25th, 1964 the Christian Trade Unions of Canada held their fourth annual convention.

At 10 a.m. the president, Mr. Jack Wagenveld, called the meeting to order. Scripture reading was chosen from the book of Proverbs, chapter 30:24-28.

In his opening speech, the president remarked that the past year had been a busy one. Lots of work had been done and lots of work had to be left undone. Everyone present was called upon to become serious about the Christian Labour movement in Canada. And again sometimes it seems to be too much with all those big unions around us, but let us briefly consider the words taken from the book of Proverbs.

The president continued "Everyone has heard of King Solomon. He is known for his great wisdom and he is the one who has put these words together. Now listen to what he says in verse 25, 'The ants are a people not strong, yet they prepare their meat in the summer'.

Today, we can say, the C.T.U.C. is small and for sure not strong, but are we like the ants, preparing our meat in the summer, that is, do we work while we can, when the time is still here? In verse 26 we read: 'The conies are but a feeble folk, yet make they their houses in the rocks'. If we would compare the C.T.U.C. with the Unions and its thousands of members, then indeed we are a feeble folk. But I am happy to be a member of a Union, who has built its house upon the rock, that is, God's Word, from which we derive our principles. This is the only way in which our Union can remain standing."

The closing remarks in the opening speech clearly indicated that if we abide by our principles and apply them in the field of labour there is a chance for the C.T.U.C. in Canada. We have to obey the will of our Father.

After the roll call was taken, the minutes of the convention of 1963 were read and approved.

Concerning correspondence, a letter of the Christian Labour Association of Canada was read, informing us of their sincere regret that no one of the National Executive Board could attend the Convention of the C.T.U.C. The letter also stated, the C.L.A.C. truly hoped that at the Annual Convention of 1965 we would meet as one organization.

From the Annual Report of the Secretary and the General Secretary-Treasurer it was noted that 1963 was a year of renewed enthusiasm. We did not have an outstanding growth in number, but there was very definitely an inner strengthening and a resolve to stand firm in the views to which we hold.

Concerning "Our Workshop" it was reported that seven collective agreements were renewed and negotiations on behalf of the employees of three companies were entered into and successfully brought to a conclusion.

In the year 1963, we were also kept very busy in contacting the government authorities. One of the tasks of the C.T.U.C. being of vital

importance is that of bearing influence upon governmental levels in order to remove the prevailing injustices in present labour legislation and because of certain incidents of intimidation against members of the C.T.U.C. from other unions, the National Executive Board prepared a brief which was submitted to the Minister of Labour of the Province of Ontario on November 7th, 1963.

The brief dealt with the history and character of our organization and cited a number of instances of intimidations and stoppages of work which were aimed at the destruction of the C.T.U.C. The importance of the principle of freedom of association was strongly emphasized and a number of legislative proposals were made with the special desire of bringing about changes in the Labour Relations Act which would protect one's freedom to associate with a union of his choice.

As a labour union we are almost daily faced with the changes brought about by the invocation of automatic machinery in industry and many thousands of workers are being displaced. This of course is causing a nation-wide problem of employment. During 1963 the Ontario Government set up a conference to study the problems of social change as a result of automation. Invitations were sent to Labour Organizations, Industries and Boards of Education throughout the province. The C.T.U.C. also received such an invitation and Mr. W. C. Graham, the General Secretary-Treasurer, attended the conference as the official delegate of the C.T.U.C.

Representatives from both Labour and Management were there, not to fight over a collective agreement, but in cooperation trying to find a solution to a problem which is inevitably going to affect all of us at some time or other. Mr. Graham stated very clearly in his annual report that if we are at all concerned about our future, then we should act now and take advantage of every opportunity we can get to further our training in the skills.

The financial part of the C.T.U.C. has much improved during 1963 and an increased budget for the year of 1964 was unanimously adopted.

Results of the election of offices to the National Executive Board came in as follows: A. Boersma - re-elected, M. Wijnands, re-elected, J. Van Roon and A. Braam elected as board members replacing Jan Vissers and W. Spoelstra.

At 1:15 p.m. the morning session was brought to a close, Mr. M. Wijnands leading in prayer. During lunch hour delegates of all locals as well as the National Executive Board members were served with an excellent dinner, served by Hillcrest Restaurant.

Arriving at the Christian Educational Centre, the afternoon session was opened with prayer and this time the president read from Nehemiah 4: 1-4 and verse 17.

The highlights of the afternoon were two-fold:

First: Inauguration of offices by Dr. D. N. Habermehl. The speaker committed the C.T.U.C. members to the fear of the Lord which is the beginning of wisdom.

After the inauguration of offices the floor was given to the director of Apprentices for the Ontario Department of Labour. It was learned from this address that our government is increasingly concerned about young men obtaining a trade which will enable them to be worthy and happy citizens of Canada. At this time there are about 8500 apprentices in Ontario.

Last but not least, we like to mention that the following telegram was received from the convention of the Christian Labour Association of Canada. Telegram reads: "We are happy to inform you that today Convention unanimously approved the following motion: 'Be it resolved that this Convention welcomes the C.T.U.C. to merge with the C.L.A.C. under the terms of the O.L.R.B.'"

We close this report with the acknowledgement that by God's grace alone we were able to do what we did. To Him we bring our deep thanks and gratitude for the many blessings bestowed upon us. In the year 1964 we express the sincere desire that the Christian Labour movement in Canada may form one front.

Our task is tremendous and although we are weak we find strength and encouragement in the words of our Lord: "My Father worketh hitherto and I work" (John 5:17).

A. Boersma, Secretary

(Continued on page 8)

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
87 Victoria St., Blenheim, Ont.

Moederdag

Voor ons, moeders, bestaat er eigenlijk niet één speciale moederdag. Immers elke dag is voor ons "moederdag"! Je bent overal bij nodig en een moeder wordt niet graag ergens buiten gehouden. Daarom probeert ze dan ook belangstelling te tonen voor alles waar haar kind ook belangstelling voor heeft.

Toen we gingen trouwen, beseften we natuurlijk nog niet wat ons allemaal te wachten stond. En dat is maar goed ook. Zouden we het gedurfd hebben als we alles van tevoren geweten hadden?

Als je voor of direct na je huwelijk al eens aan kindertjes dacht, zag je alleen maar een allerliefste baby voor je. Maar verder dacht je beslist niet!

Wie van ons besefte hoe vlug een baby veranderen kan in een kleuter, die soms al knap lastig en eigenzinnig kan zijn en al wel eens een tik moet hebben.

En toen het zover was, dat de tot kind opgegroeide baby een echt pak slaag nodig had, waren we zelf minstens even erg van streek en stonden we er bevend bij als vader dat deel van de opvoeding eens overnam. Zo'n sterke man kon zo'n klein kind immers maken en breken?

En wie dacht er toen aan, dat dat kind zou opgroeien tot een lange slungel, die een hoofd boven je uitstak en plagend, vanuit de hoogte op je neer zou kijken en zeggen: hello shorty! Do you want me to help you with the dishes?

Dacht u er toen aan dat hij het ook wel eens zou kunnen vertikelen, om mee te helpen in huis? Dat u hem als het ware aan z'n lange "beetle-haren" overal naar toe moest slepen?

Naar bed, naar school, naar kerk en naar de catechisatie? En och, m'n lieve mensen, als dat allemaal nu nog maar het ergste was. Als ze zich nog maar laten slepen!

Tenslotte moet men ons er zelf soms ook overal aan de haren bij slepen. Wij kunnen lichamelijke, maar ook geestelijke toch zo verschrikkelijk lui zijn!

Maar toen we pas moeder waren hebben we toch vast nooit gedacht, dat ons kind wel eens van de goede weg af kon dwalen. Je kon het immers in de kranten lezen en in het dorp of de stad waren er voorbeelden genoeg.

Maar bij ons, met ons kind, och kom nou, wij waren er toch!

Laten we eerlijk zijn, hebben we zo allemaal wel niet eens gedacht? Misschien hebben we zulke gedachten ook wel eens uitgesproken in onze onnozelheid. De opvoeding, redeneren we dan, die doet het hem!

En als het dan in sommige gezinnen misgaat, als er een kind derailleert, dan weten wij al vaak gauw de oorzaak aan te wijzen.

Is me dat ook opvallen, wat die ouders doen? Och, het is maar goed, dat we, als we nog kleine kinderen hebben, de moeilijkheden met ouderen kinderen nog niet kunnen omvatten. Tenslotte heb je ook met kleintjes genoeg aan je hoofd. Maar het zijn heel andere zorgen, dan waarmee de ouders van teen-agers te doen hebben. Wat moeten we vaak zoeken om een goed antwoord. Is wat vroeger verboden was nu goed? Of waren onze ouders te streng?

Wij moesten het hart niet hebben om op zondag de fiets te nemen, maar je zou de gelovigen niet kunnen tellen, die het heden ten dage niet meer erg vinden er per car op uit te trekken op zondag. Is het een wonder dat de jeugd ook mijl na mijl aflegt op zondag? Laten wij uit gemakzucht nu maar een heleboel over onze kant gaan? En verliezen we niet daardoor ons mooie gezinsleven?

Nee, de ouders van teen-agers hebben het niet gemakkelijk. Immers, als baby werd zo'n kind al aan God opgedragen en nu lijkt het soms wel eens of al die geboden onverhoord blijven. Zo'n jong kind kan soms zo onverschillig doen.

Maar ik hoop, dat we allen in de baby tot jongeling of jong meisje

is uitgegroeid, hebben mogen leren, dat het niet waar is, dat wij het zelf wel kunnen. Zonder God kunnen de beste opvoeders niet. Want wij wensen voor onze kinderen een christelijke levenswandel, een zich stellen in Zijn dienst. En dat kan alleen, als wij dagelijks om de leiding Gods bidden. En dat ook onze kinderen laten weten! Zij zullen zich daardoor gesterkt voelen als ze het moeilijk krijgen.

Want al zouden we het wel willen, we kunnen ze toch niet uit de "wereld" houden en zelf moeten ze leren, onderscheid te maken tussen kwaad en goed.

Kan het niet mis gaan met zulke kinderen? Natuurlijk wel. Iedere

ouder houdt z'n hart vast bij tijd en wijle. Soms wijken onze kinderen zo ver van de goede weg af, dat je jezelf afvraagt of ze nog ooit die weg weer terug zullen vinden. Maar nu moet ik ineens denken aan wat ik kort geleden in "De Wachter" las. Daar werden de woorden van Jesaja aangehaald, die zei, dat Gods kinderen in Zijn handpalmen gegraveerd stonden. Dat die namen er nooit meer uitgewist konden worden. Is dat niet moedgevend?

Dat het maar een blij jaar mag worden voor al de moeders in onze lezerskring.

G.W.

Oud Zuid Geeft Nieuw Geluid

Aan alle Oud-Hagenaars

Men verzoekt ons het volgende op te nemen:

LAKKERKORGEL

Ongetwijfeld zult u kennis hebben genomen van het ontstellende bericht omtrent de ramp, die de Gereformeerde Kerk van Den Haag-Zuid in de avond van zaterdag 22 februari j.l. heeft getroffen. De aanblik diezelfde avond nog heeft ons met diepe verslagenheid vervuld, slechts de toren en de vier buitenmuren (welke inmiddels neergehaald zijn) alsmede de pastorie, kosterswoning en bijlokale staan nog overeind. De rest is door het alles verterende vuur verwoest. Ook het prachtige orgel is niet gespaard gebleven en totaal verbrand.

Echter nog geen 24 uur later heeft onze verslagenheid plaats gemaakt voor het besef dat wij, als oud-leden van "Zuid", deze gemeente financieel de helpende hand moeten bieden.

Wij zijn er van overtuigd dat de aanschaf van een nieuw orgel vaak het sluitstuk van de begroting wordt.

Gezien bovenstaande hebben wij dan ook gemeend spontaan een akte op touw te moeten zetten, die er toe moet leiden dat de Geref. Kerk Den Haag-Zuid kan overgaan tot de aanschaf van een gelijkwaardig instrument. U kunt zich waarschijnlijk nog wel herinneren dat het oude orgel bekend stond als één van de prachtigste kerkorgels in Den Haag en omgeving, jarenlang bespeeld door de bekende organist Chris Boss.

Wij doen dan ook een dringend beroep op U ons hierbij te helpen, opdat de huidige gemeente van Den Haag-Zuid zich gesteund mag weten door een daadwerkelijk medeleven van ons allen, hier en in het buitenland.

Wij zijn er van overtuigd, dat deze akte kan en moet slagen en wij bidden God dat Hij Uw gave mag zegenen, opdat de Geref. Kerk van Den Haag-Zuid straks weer

een prachtig orgel mag bezitten. Namens de diepgetroffen gemeenteleden van de Geref. Kerk van Den Haag-Zuid danken wij U bij voorbaat hartelijk.

EN NU...?

Ons werd verzocht bovengenoemde akte voor Canada en de United States te organiseren. Als Oud-Hagenaars willen wij natuurlijk niet achter blijven.

U kunt medewerken door Uw gift te zenden op rekening van "Oud Zuid geeft nieuw geluid", % Mr. L. Verhulst aan onderstaand adres.

Plaats Uw naam en adres duidelijk op Uw cheque of money-order; U krijgt hiervan t.z.t. bericht uit Den Haag.

Voor de commissie OZGNG:
L. Verhulst,
9021 - 152 Street,
Edmonton, Alberta.

Voor al Uw Verzekeringen

Auto-, Brand-, Ongevallen- en

Ziekteverzekering

(met wekelijks inkomen)

en alle andere verzekeringen

Mac. Vanderhout

Insurance Agency Ltd.

795 KING STREET EAST

HAMILTON, ONT.

PHONE LI 4-2837

GAAT U NAAR Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

\$ 346.90

met gratis trip naar Brussel,
Parijs en Londen.

VAN DELFT'S BOOK AND GIFTSHOP

VOOR MOEDERDAG!
VOOR ELKE DAG!

Zojuist ontvangen:

EEN PRACHTZENDING

THEEBEURZEN
(TEA-COSIES)

De beste kwaliteit

No. I \$9.95

No. II 8.95

No. III 7.95

HOLLANSE EN ENGELSE
RECORDS

1058 Main St. W. JA 8-1932
HAMILTON, ONT.

Onverwacht bezoek!

En ze worden verwelkomd met thee en een speculaasje. Want moeder zorgt er wel voor, dat die in huis zijn. VOORTMAN's maakt van die gezellige koekjes! Iedereen is er dol op. Je ziet en proeft dat die met zorg gebakken worden. Zet U ze óók eens op Uw boodschappenlijstje.

Speculaasjes van

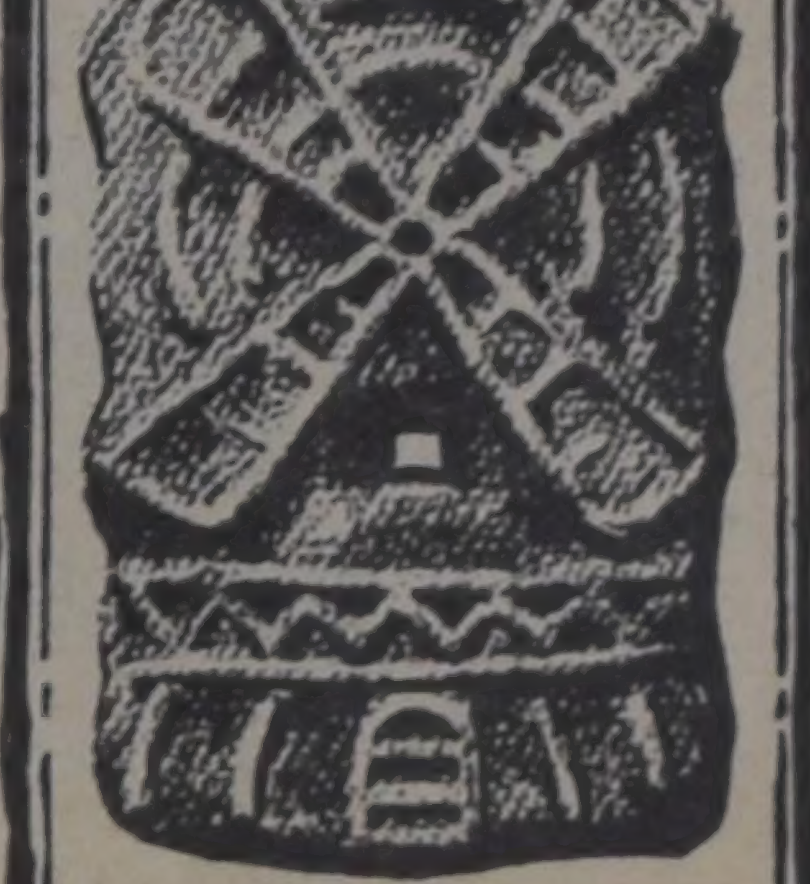
VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

Speculaasjes van

VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

Bewaar Uw speculaasjes in een goed afgesloten trommel; ze blijven dan langer goed.

WERFT ABONNEES VOOR
CALVINIST-CONTACT I

SCHERVEN-MIE

door Go Verburg

(35)

Maar ontroering, nu in dit grote, diep-doorleefde ogenblik, slaat direct over op de schipper. Giel is een beroering geweest, maar hij heeft het altijd goed bedoeld en die éne grote fout is nooit meer te herstellen. Je hoort zelf aan zijn stem, hoe hem dat spijt. Nee, eerlijk is eerlijk, Giel, ondanks alles is er niks te klagen. "Allo, hou jij het roer."

Da's dat. Da's afscheid geweest! En nou verder mannen.

"Op de loef zal het beter trekken dan aan lij, schipper."

"Allicht."

Het zal beter branden, wanneer het nog niet al te hard regent. Jochem haast zich: de ladder af op de kop van de schuit. Uit een stormlantaarn gooit hij een puts petroleum tegen het stro en dan springen de vlammetjes langs de stijfgeperste strobalen. Dat wordt feest! Daar is geen houden meer aan. De vernielingsdrift vaart in Jochem, maar hij houdt er zijn kop goed bij. Giel ziet de rosse gloed al opschieten in de nacht en hij roept triomfantelijk: "Dat wordt een lekker vuurtje, schipper. Zal ik de kast maar op de kant zetten, want ik stik hier bij tijden van de rook."

Ben je gek! De schipper rent over de vracht, roetst de ladder op het achterschip af. "Nog even volhouden, Giel. Ik zal gaan blussen."

"Blussen? Ben je nou gek, schipper? Dat bestaat immers niet!"

Giel rent naast de schipper naar voren. De "Antje-Jacoba" redt het wel even alleen. Ha-ha-ha, die is goed: de schipper gaat blussen!

"Wat niet bestaat kan je nog wel proberen, Giel."

"Onzin natuurlijk."

"Onzin wel, maar een onzin, die goed staat."

Een ogenblik is Giel sprakeloos. Dat gebeurt anders niet zo gauw, want als schippersknecht moet je je bekkie wel bij je hebben. Maar dat nou toch de schipper met een onnozel akertje gaat staan blussen, terwijl de schuit op loef al helemaal in de fik staat, man, dat is glad een merakel. Pfft! Pikt de schipper weer een plannetje van het rijtje in zijn kop. Je zou allang gezegd hebben: Nou hebben we de zaak goed uitgekend en er kan ons niks meer gebeuren. Komt daar die alome schipper op het idee om met dat akertje... ha-hi-ha-ha... met een akertje een schuit te gaan blussen!

"Ha, die schipper! Goed zo, schipper, hier is het akertje! Uche-uche-uch... man, je stikt hier gewoon. Ik zou maar boven de wind blijven om te blussen, boven de wind... ha-ha-ha... laten we nog maar even proberen of we het wrak kunnen redden: Gooi er maar een flinke puts water op, schipper..." Het stro begint het nou lekker te doen. Er begint een gebrul op te klimmen langs de hoge strowanden en de gloed strijkt over het schip. De onweersbui drijft al over, maar toch is het nog een mooi gezicht. Ze leven zo sterk op dat ogenblik, die twee schippers; ze zien elk vlammetje, dat nieuw geboren wordt. Nu eens voor, dan weer achter schieten steekvlammen de lucht in, wanneer het gloeiendhete gas zich een uitweg gevonden heeft en in de vrije lucht maar direct verbrandt.

De werkdruif heeft zijn intrek genomen in de schipper. Hij verbeeldt zich dat hij de vlammen nog de baas wil worden en dat hij eerlijk spijt heeft van zijn misdaad. Het akertje duikt telkens opnieuw op z'n kop in het water en dan vliegt een slok water tegen de wanden. Het sist even, maar dan is het daarna precies, alsof het vuur nog harder brandt. Jochem werkt zich in 't zweet en hij tandenknaart van spijt en machteloze woede. Zal hij zich nou door een brandje moeten laten kennen? Zal het vuur, zo vlak boven de rivier, hem de baas worden? Wel noje-le-heine hier en gunter, dat zal niet gebeuren. Hier op de schuit is er één baas en dat is de schipper. Geen vuur zal het van hem winnen! Wat denkt zo'n onnozel lucifers-houtje wel?

Voor de tweede maal komt Giel naar voren. Hij houdt zijn gezicht op de loefzij afgedekt met zijn hand, omdat hij de helse hitte niet harden kan.

"Hé, schipper!"

Even staakt Jochem zijn verwoede watersmijterij en hij kijkt op, een brede duivelse lach op zijn rosbelicht gezicht. Zware rookkolommen stulpen op boven het vuur en ze krijgen een dreigend-rode kleur, wanneer ze boven de brand nog even blijven zweven.

"Wat een hitte!" hijgt Jochem. "Kom hier ook maar een poosje staan, Giel, dan heb je straks meer plezier in een nat pak."

Lacht Giel? Hij krimpt in elkaar alsof hij zich krom lacht, maar je hoort toch geen geluid.

"Nee, dank je," brengt hij dan eindelijk uit, dus hij heeft gelachen. "Ik voel niks voor een longontsteking."

De schipper weet het wel: Giel is van binnen weggebrand door de drank en hij heeft nog een lelijk kwaaltje ook. Giel zou een longontsteking niet overleven, dat is wel vast. Maar ze zijn nu immers twee duivels, die rondspringen in de hel. Wat kan een duivel overkomen in zijn eigen rijk?

"Dat valt best mee, Giel. Zulke gezonde, sterke kerels als jij hebben daar geen hinder van!"

O, denkt de schipper dat? Wil Jochem hem er aan wagen? Mar hij bedankt voor de eer, merci! Laat de schipper dan maar alleen gaan.

"Ik zet hem op de kant, schipper; het wordt mij hier te gevaarlijk."

Verbaasd kijkt Jochem rond. Gevaar? Binnen één tel is het gevaar mijlen ver weg. Je springt maar in de plons en er is geen vlammetje meer, dat naar je likken zal...

Die gedachte ontuchttert hem dan tegelijk. Als je geen gevaar wilt zien, moet je niet aan redding denken. Wat gebeurt een soldaat, die gaat denken aan wat hem na de slag wacht? Hij knijpt en hij kiert hem, da's zeker. En Jochem staat nou plotseling ook maar liever op de vaste wal, dan hier voor die knetterende, gassende vuurborg.

"Toe dan maar," geeft hij zich gewonnen. "Zet de kast maar op volkracht vooruit."

Hij klautert de ladder op en aan lij rennen ze naar achter. Giel staat bij het roer en nu heeft hij zijn pet voor zijn gezicht. 't Is niet te harden en je stikt ten naaste bij.

Jochem klimt vast naar de achterplecht. Hij kijkt naar de donkere rivier, die ze afgevaeren hebben. Nóg is hij schipper op z'n schuit; nóg heeft hij te bevelen. Dan roept hij zijn laatste commando. Het is krankzinnig, want Giel weet al, wat hem te doen staat. Toch roept hij en zijn stem schalt over het water, om zijn macht te tonen: hier ben ik Jochem van der Vaart, bij de gratie van Lucifer schipper op een brandend schip, ik beveel: "Volkracht vooruit naar de hel met die schuit!"

Nuchter klinkt de stem van Giel, vlak boven zijn hoofd: "Voor dat endje van hier naar de wal, schipper!"

En even nuchter het antwoord: "Juist... dat lijkt me beter, Giel."

Zou dat nou het laatste plannetje zijn, dat de baas omverkegelt? Pfft!

"Ha-ha, schipper, je hebt alweer gelijk! 't Is te hopen, dat de ouwe kar dat nog verdraagt."

Geen sprakeltje meelij heeft Jochem meer. Hij heeft immers zijn schuit op volkracht naar de hel gecommandeerd!

"'t Is z'n laatste toertje, dat moet'ie maar kunnen."

Hoe dikwijls hebben ze niet met een beetje meeleven geluisterd naar het geklop van de motor, wanneer ze het schip een beetje over z'n toeren jaagden, om op tijd te schutten. Het moest, maar ze zouden wel aan weerskanten van de rivier aan de lijn willen lopen, om het trouwe, ouwe karretje te helpen trekken. En nu is dat ineens over. Met wellust staat Jochem te luisteren, tot het schip aan zijn dodenvaart zal beginnen. Strak staren zijn ogen de rivier af en daar doemt uit het donker een ouwe tjalk op, waarop een meisje naar hem toekomt. Worstelt om haar, of om zijn verloren leven die grauw omhoog uit zijn keel? Zij heeft hem niks gebracht en het leven tot dusver ook niet. Toen heeft hij nog gecommandeerd: Volkkracht achteruit en hij dacht er achter: naar het geluk. Maar Giel, de huffer, heeft zijn bevel omgedraaid en is vooruit gevaren. Vandaag heeft hij pas ingezien, dat je je aan moet passen aan het leven; ligt het geluk achter je? Accoord, dan maar volkracht vooruit, want wat achter je is komt toch nooit meer terug.

"Daar gaan we dan," roept Giel woest. "Verdikke-me, wat een film! Ik kom als een moor van die schuit, schipper!"

O ja, ze moeten nog een keer van die schuit af ook, da's waar. Jochem keert zich om, want hij moet de leiding houden, zolang hij hier staat.

"Dat beetje roet spoelt er straks wel weer af... Zie je ergens een krib?"

"Er moet er hier wel eentje zijn, maar zonder krib gaat het ook wel. Op de klei stoot de "Antje-Jacoba" z'n snuit niet ze hard."

"Laat hem dan maar recht op de wal lopen. Haal om dat roer!"

Ja, zeker, Giel is gek. De schipper heeft mooi praten, daar achter, maar Giel staat op de last en hij krijgt straks een lief beetje rook en vuur recht in zijn gezicht. "Dat kan niet, schipper, want dan krijg je de rook en het vuur recht in je..."

Wat geeft het ook? Of het schip nu hier, of een mijl verder op de wal loopt, dat is immers om het even. Er is toch niemand, die aan blussen zal denken, want voordat ze uit Rotterdam hier kunnen zijn, is dat vuurtje wel uitgebrand.

"Da's waar, Giel, laat dan maar gaan zo... 't Is maar een eindje meer, we kunnen wel springen."

Bezeten, zoals die motor te keer gaat. Daar kunnen de boeren wakker van worden, als ze soms weer ingeslapen zijn na die donderbui. Ah, daar is Giel al. Wat? Ben je zenuwachtig, Giel?

"Daar gaan we dan, schipper... Gelijk!"

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard rates below:

Birth-announcements \$3.00
Engagement-announcements \$3.00
Marriage and anniversaries \$4.00
Notifications of death \$4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words \$3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" \$0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With gratitude to the Lord, our Creator, we are very happy to announce the birth of our son and brother

RAY LEONARD
Mr. and Mrs. Wietze Luinstra.
Wayne.
April 30, 1964.
218 Pleasant Ave.
Willowdale, Ont.

Mr. & Mrs. J. Assies wish to announce the marriage of their daughter

CLAIRE RIEMERDINA
to
Mr. **WILLIAM B. BELDMAN**
on May 14, 1964, D.V., in the
Jarvis Christian Reformed Church.

The Lord in His inscrutable wisdom has taken suddenly unto Himself through an accident, our daughter and sister

HARMINA (MINA)
DE RAAF.

We are thankful to the Lord for giving unto us and our children His rich promises. He is our only comfort and hope.

Psalm 103:4.
R.R. # 1,
Thamesville, Ontario.
April 27th, 1964.

Mr. & Mrs. Jack
De Raaf.
Mr. & Mrs. Henry
Schaafsma
and daughter Janet.
Addie and Hank.
Marian.
Elly.

Dankbetuiging.

Wij zeggen allen dank voor de vele felicitaties en medeleven, ondervonden bij ons 50-jarig huwelijksjubileum, en inzonderheid de broeders en zusters van de Chr. Ref. Church van London, die deze dag voor ons gemaakt hebben tot een onvergetelijke dag.

Mr. en Mrs. J. MOES.
13½ Wortley Rd.,
London, Ont.

Zo de Heere wil hopen wij op 8 mei 1964, met onze geliefde ouders

WILLEM DE ROOS
en
ANNA AAFKE DE ROOS—
ZWAAGSTRA
de dag te herdenken dat God hun 40 jaren geleden in het huwelijk verbond.

Dat zij nog lang gespaard mogen blijven voor elkaar en voor ons allen, is de wens en bede van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Hoogvliet, Holland:
S. de Roos.
B. de Roos—Visser.
Ottawa, Ont.:
O. de Roos.
C. de Roos—van Haren.
Leitrem, Ont.:
P. Schuurmans.
G. Schuurmans—de Roos.

Zo de Here wil hopen onze geliefde ouders

JAN TOP
ANTJE TOP—POSTMUS
op 8 mei 1964 hun 40-jarige echtvereniging te vieren.
Dat God hun nog lang mag sparen is de wens van hun liefhebbende kinderen.

Kenora, Ont.:
Wobbe Top.
Kenora, Ont.:
Hans Dyk.
Janke Dyk—Top.
Kenora, Ont.:
Willem Top.
Brampton, Ont.:
Henry Top.
Bonnie Top—Huberts.
Balmoral, Man.:
Jerry Kars.
Jane Kars—Top.
Thomson, Man.:
Wietse Top.
En 5 kleinkinderen.
Kenora, Ont.

With gratitude to God we hope to celebrate on May 22nd, 1964, the 40th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

HERMAN ANDRINGA
and
JOUKJE ANDRINGA—BOS
It is our prayer that God will bless them and spare them for many years.

Their thankful children:
John & Theresa
v. Vlissingen.
Stuart & Mien Andringa,
Niton, Alberta.
Henry & Alvina Andringa,
Lacombe, Alberta.
Gerrit Andringa,
Yellowknife, N.W.T.
John & Sylvia Holtfluwer.
John & Eva Stad.
Dirk Andringa,
Smithers, B.C.
And 25 grandchildren.
Smithers, B.C.

With gratitude to God we hope to celebrate on May 14th, 1964 the 35th wedding anniversary of our beloved parents and grandparents

YKE OSINGA
and
SYBRIGJE OSINGA—
FEENSTRA

That the Lord may bless them and keep them, is the wish of their grateful children.

Brantford, Ont.:
Mike & Jenny Osinga.
Mount Hope, Ont.:
Dick & Bev. Osinga.
Johannesburg, South Africa:
Henk & Sietske Reinten.
St. Catharines, Ont.:
Dick & Faye Verkerk.
Brantford, Ont.:
Steve & Wilma Stelpstra.
Mount Hope, Ont.:
John & Phyllis Osinga.
Brantford, Ont.:
Joe & Sandra Osinga.
Caledonia, Ont.:
Frank.
Jim.
Ella.
Peter.
And 10 grandchildren.
R.R. 2, Caledonia, Ontario.

Zo de Here wil hopen wij op 16 mei met onze geliefde ouders en grootouders

YDE ANDRINGA
en
BERBER ANDRINGA—
LEYSTRA

de dag te herdenken dat God hen 35 jaar geleden in het huwelijk verbond.

"Looft den Here, want Hij is goed, ja Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid." Ps. 118:29.

Janetville, Ont.:
Jan en Tjitske Zijlstra.
Barbara, Andy en Ronald.
Lindsay, Ont.:
George en Corrie Andringa.
Edward, Glenna en Donald.
R.R. # 1,
Janetville, Ontario.

Grateful to the Lord, we hope to commemorate our parents' and grandparents' 35th wedding anniversary, D.V. Tuesday, May 12th, 1964.

THIJS POOL
en
ANTJE POOL—POOL
Their thankful children:
Medicine Hat, Alta.:
Art and Jenny Coehoorn.
Stirling, Alta.:
John and Joanne Pool.
Taber, Alta.:
Arie and Sadie Boersma.
Iron Springs, Alta.:
Harry and Bonnie Slomp.
Grand Rapids, Mich., U.S.A.:
Melle and Diane Pool.
Lethbridge, Alta.:
Jim.
Shirley.
Frank.
Dick.
Corney.
Annie.
And 15 grandchildren.
Lethbridge, Alta.

On Friday, May 15, 1964 we hope to celebrate the 35th wedding anniversary of our beloved parents and grandparents

CORNELIS KUIPER
and
ALIE KUIPER (Ten Hoope)
It is our prayer that God will bless and spare them for many years.

Their thankful children:
Piet & Ann.
Kees & Margaret.
Henk & Teresa.
Jennie & Nick.
Gerrie & John.
And 14 grandchildren.
R.R. # 1,
Clinton, Ont.

Met dankbaarheid aan God hopen wij op 22 mei 1964 de 35-jarige echtvereniging te vieren van onze ouders en grootouders

FRANCISCUS JOHANNES
BAART
en
PIETERNELLA MARIA
BAART—NORTIER

Hun dankbare kinderen:
Bep - Johan.
Jannie - Klaas.
Geert - Betty.
Giel.
Anny - Ype.
Tony - Elizabeth.
Aad - Sue.
Tiny - Martin.
Riet - Corry - Izaak - Jopie - Jan.
En 16 kleinkinderen.
537 Francis Road,
Richmond, B.C.

The Lord willing we hope to remember on the 11th May with our parents and grandparents

TIJMEN HOPMAN
and
MARIA HOPMAN, nee Blokhuis

the occasion of their 30th wedding anniversary.

Tijmen and Clara.
Willy and Ralph.
Peter and Angeline.
John and Marien.
And 5 grandchildren:
Tony, Marlene, Eddy,
Timmy & Ricky.

562 St. Clair St.,
Chatham, Ont.

Op donderdag 14 mei 1964 hopen onze geliefde ouders

W. W. DE WOLF
T. DE WOLF—GOOYENGA
met ons hun 30-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat God hen nog lang voor ons allen wil sparen, is de wens van hun liefhebbende kinderen.

Stouffville, Ont.:
J. Sijtsma.
J. Sijtsma—De Wolf.
Cathy & Louis.
Oshawa, Ont.:
T. Sijtsma.
R. Sijtsma—De Wolf.
Louis, Cathy & William.
Stouffville, Ont.:
L. Sijtsma.
S. Sijtsma—De Wolf.
Silvia, Wayne, Joann.
Oshawa, Ont.:
E. C. De Wolf.
229 Oshawa Blvd. N.,
Oshawa, Ont.

Due to further expansion of our enterprise, we are in an immediate need of a

Compositor-Pressman
and an
Offset-Pressman
Application with full information to:
KAVEE PRESS
KUNTZ & VANDERIJET PRESS
LTD.
33A Haas Rd., Rexdale, Ont.

With thanks to the Lord we hope to celebrate on May 17, 1964 the 30th wedding anniversary of our beloved parents

JOHANNES TEERTSTRA
and
DIEUWKE TEERTSTRA—
VANDER HERBERG
It is our prayer that the Lord will spare and bless them for many years to come.

Yje and Sylvia Teertstra.
John and Thea Oegema.
John and Minnie Teertstra.
Jack and Margaret Teertstra.
Kathy Teertstra.
Jim Teertstra.
And 10 grandchildren.
R.R. 1, Frankford, Ont.

"Bless the Lord, o my soul, and forget not all His benefits." Ps. 103:2.

On Monday, May 11, 1964 our grateful parents

J. H. A. HENGVELD
and
G. B. HENGVELD, nee Geurink
hope to celebrate their 25th wedding anniversary.

Their children:
Willem.
Bernard.
Johan.
Ada and Jake (eng.).
Hendrik.
Hermien.
R.R. 3, Woodville, Ont.

With thanks to God we hope to celebrate on May 19, 1964, the 25th wedding anniversary of our beloved parents.

JOHN VAN OENEN
and
WILLEMINA VAN OENEN—
SIMMELINK

That our Heavenly Father may continue to bless and spare them for many years to come, is the prayerful wish of their thankful children.

Gary.
Annie and Siebolt Sierstma,
Blyth, Ont.
Wilma and Pete (engaged),
Stoney Creek, Ont.
Joanne and William,
London, Ont.
Diane.
Billy.

Address: R.R. # 1, Port Albert, Ont.
Reception in the Lucknow Legion Hall from 2 to 5 on May 18, 1964.

YOUNG GIRL
age 17 - grade 12 - likes to be mother's help in summer holidays. Fond of children - summer cottage would be fine. Please write to box 1719, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wegens opheffing der kerk.
Biedt zich aan:

DAIRY MAN
10 jaar ervaring in Holland, 4 jaar ervaring in Canada. Waar een christelijke school is. Heb licentie voor tester en grader. R. Dijkstra, 1224 9 St. North, Kenora, Ont., Canada.

MEISJE
18 jaar, zoekt werk voor de zomer-vakantie, Juni, Juli en Aug. 't Liefst in een gezin met kleine kinderen in Z.-West Ontario. Brieven onder no. 1720, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wegens opheffing der kerk.
12 jaar in Canada en 7 jaar als farmer. Zoek een

GOEDE FARM
waar een goed inkomen in is, heb enig geld. En heb goede ervaring als truckdriver, en als vast werk. Waar een christelijke school is. J. Kleingelink, R.R. 1, Kenora, Ont.

CAPABLE YOUNG WOMAN
required to take charge of family. Mother not able to. Pleasant home and surroundings. Very near the Christian Reformed Church. Jacob Verkaik, R.R. # 4, Bradford, Ont. Phone 775-2772.

Wanted:
MAN
to do greenhouse and orchard work. Permanent position. Huttonville Florists, Huttonville P.O., Ont. Phone 865-8243. 4 Miles West of Brampton Christian School.

ECHTPAAR GEVRAAGD
zonder kinderen, in een rusthuis voor ouderen van dagen. Inlichtingen te verkrijgen bij: Hiemstra Nursing Home, Listowel, Ont. Tel. 1382.

G. Broos
REALTOR

99 Centre Ave., Willowdale, Ont. Tel.: Bus. 225-7400; Res. 225-5139
Satisfaction Guaranteed by Dealing Through Broos

Jaarvergadering

Christian Farmers Association

Op de jaarvergadering van de Chr. Farmers Association, gehouden op 13 april 1964 te Wellandport, sprak Rev. W. van Dijk van Acton over de "cultuurtaak van de christenboer".

Spreekte hij, dat niet de burger doch de boer de cultuurmens bij uitnemendheid is, omdat die het dichtst bij de schepping leeft. Hij schetste ons de toestand in het paradijs als een grote farm waarin de schepselen, de dieren en alles aan de mens onderworpen waren, doch de mens met de gehele schepping aan God onderworpen was. Nog steeds zijn wij in alles van God afhankelijk, wij kunnen alles verzorgen, doch niets in het leven behouden. De zegen geeft God, daarom zoekt eerst het Koninkrijk Gods, het overige zal U toegeworpen worden. De christen leeft niet voor zichzelf, hij leeft voor zijn God. Als christenfarmers moeten wij ons aaneensluiten en gezamenlijk God dienen. Wij doen dat in de kerk, we moeten dat ook in de organisatie doen. Wij moeten elkaar tot een hand en een voet wezen op alle levenssterren. Farmen is niet alleen ploegen en zaaien, het is bouwen en bewaren de akker en hetgeen God ons gegeven heeft. De Here wil geprezen worden, onze arbeid zal dan gezegend worden.

Spr. wees op hetgeen geschreven staat in Spreuken 30, over de macht van de kleine dieren en over hun wijsheid. Dat staat er telkens bij. De wereld zegt van onze christelijke organisatie, dat wij altijd apart willen staan. Dat wordt ook gezegd van onze kerken. Spr. verklaarde ons Richteren 2:1 waar wij lezen van de Engel des Heren die van Gilgal naar Bochim ging waar de kinderen Israels bestraft werden, omdat zij een verbond gemaakt hadden met de inwoners des lands en hun altaren niet afgebroken hadden. Waarom hebt gij dit gedaan, vraagt de Engel?

Verder noemde spr. ook nog het melk halen op zondag en zei, dat er nog wel meer gebeurt op de farm op zondag dat niet in overeenstemming is met de heiliging van de dag des Heren.

Ook werd er nog gesproken over onvoldoende belangstelling en medewerking voor onze organisatie. De voorzitter merkte op, dat op een avond als deze hier zeker meer dan 80 farmers konden en moesten wezen.

Er was zo ongeveer een derde van dit aantal.

Rev. Van Dijk zei ook mede in dit verband, dat wij vaak te veel stil blijven staan bij onze kerk en school en de Chr. organisatie verwaarlozen of vergeten. Na de bespreking dankte de voorzitter Rev. Van Dijk, die daarop wegens de grote afstand die hij nog rijden moest de vergadering verliet.

Hierna volgden enige verslagen en dan de rondvraag.
Iemand merkte op dat hij wel eens met een inseminator van de cattle breeding gesproken had, die zei dat de meeste calls op zondag van de Dutch people kwamen. Hier-teenover werd opgemerkt, dat die in deze omgeving ook wel de meeste koelen hebben.

De voorzitter van de comm. van beheer van de Church die voorheen onze penningmeester was, deelde mede, dat zaalhuur voor deze avond betaald moest worden aan de kerk. Mannen- en vrouwenverenigingen hebben de zaal vrij, doch wij moesten betalen. Tot zover dit verslag.

In de eerste twee nummers van Calvinist Contact van maart 1963 schreef de hoofdredakteur over "De zondag op de tocht". Uit het referaat van Rev. Van Dijk is wel gebleken, dat ook bij de farmers de zondag wel eens op de tocht staat. Daarom hopen wij een volgende keer stil te staan bij de vraag of wij hier iets aan doen kunnen en ook of het juist is wat Rev. Van Dijk zei, dat wij op zondag geen calls mogen maken aan de cattle breeding.

Tevens willen wij dan nagaan om welke reden een kerk niet een mannenvereniging enz., maar wel een Chr. Farmers Organisatie zaalhuur laat betalen.

C. Verburg,
R.R. 1, Wellandport, Ont.

Annual Holland Club

AUTO RALLY

VICTORIA DAY,
MONDAY, MAY 18, 1964

Start 10 o'clock A.M.

Banner Store, Hwy. # 8,
STONE CREEK.

Registration — 9-9:30 A.M.

Registration fee — 50¢ per person.

KOMT U DIT JAAR OOK!

HOLLAND CLUB.

LEONARD
VERBEEK B.C.L. L.L.B.

BARRISTER AND
SOLICITOR

of the Bar of Ontario
and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE,
TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
251-6253 (res.)

Een kerk kan ook niet neutraal zijn en een organisatie ook niet. Neutraliteit bestaat niet, volgens spr. Het is ook niet waar, dat wij alleen God willen dienen op zondag in de kerk, wij moeten alle dagen dicht bij Jezus leven. Veilig in Jezus' armen, veilig aan Jezus' hart, is ook het lied van de farmer.

Na de pauze gaf de voorzitter Mr. Tj. van Marrum de gelegenheid vragen te stellen aan Rev. Van Dijk. Het voornaamste wat besproken werd was de vraag of een farm een meer beschut bedrijf is dan b.v. een factory of iets anders waar wij vaak in conflict komen met zondagsarbeid.

Rev. Van Dijk zei hier pertinent neen op, een farm is geen speciaal beschut bedrijf. Spr. was er van overtuigd, dat op de farm veel gebeurt op zondag, dat niet moest gebeuren. Als voorbeeld zei hij, dat zijn zoon, die in Guelph studeert, voor zijn praktijk tijdje bij de cattle-breeding werkzaam moest wezen en ook op zondag dat werk moest doen. Ik heb tegen hem gezegd, "zeg tegen de boeren in Wellandport dat ik gezegd heb, dat zij geen calls mogen maken op zondag", aldus Rev. Van Dijk.

Verder noemde spr. ook nog het melk halen op zondag en zei, dat er nog wel meer gebeurt op de farm op zondag dat niet in overeenstemming is met de heiliging van de dag des Heren.

Ook werd er nog gesproken over onvoldoende belangstelling en medewerking voor onze organisatie. De voorzitter merkte op, dat op een avond als deze hier zeker meer dan 80 farmers konden en moesten wezen.

Er was zo ongeveer een derde van dit aantal.

Rev. Van Dijk zei ook mede in dit verband, dat wij vaak te veel stil blijven staan bij onze kerk en school en de Chr. organisatie verwaarlozen of vergeten. Na de bespreking dankte de voorzitter Rev. Van Dijk, die daarop wegens de grote afstand die hij nog rijden moest de vergadering verliet.

Hierna volgden enige verslagen en dan de rondvraag.
Iemand merkte op dat hij wel eens met een inseminator van de cattle breeding gesproken had, die zei dat de meeste calls op zondag van de Dutch people kwamen. Hier-teenover werd opgemerkt, dat die in deze omgeving ook wel de meeste koelen hebben.

De voorzitter van de comm. van beheer van de Church die voorheen onze penningmeester was, deelde mede, dat zaalhuur voor deze avond betaald moest worden aan de kerk. Mannen- en vrouwenverenigingen hebben de zaal vrij, doch wij moesten betalen. Tot zover dit verslag.

In de eerste twee nummers van Calvinist Contact van maart 1963 schreef de hoofdredakteur over "De zondag op de tocht". Uit het referaat van Rev. Van Dijk is wel gebleken, dat ook bij de farmers de zondag wel eens op de tocht staat. Daarom hopen wij een volgende keer stil te staan bij de vraag of wij hier iets aan doen kunnen en ook of het juist is wat Rev. Van Dijk zei, dat wij op zondag geen calls mogen maken aan de cattle breeding.

Tevens willen wij dan nagaan om welke reden een kerk niet een mannenvereniging enz., maar wel een Chr. Farmers Organisatie zaalhuur laat betalen.

C. Verburg,
R.R. 1, Wellandport, Ont.

New Branch

Nova Scotia Bank

The Bank of Nova Scotia announces the opening of a new branch at Castries, St. Lucia, their first branch in the Windward Islands.

The new branch is under the management of James W. Cameron, who was most recently assistant manager of the Scotiabank at Bridgetown, Barbados.

There are now 46 Scotiabank offices on the major islands in the Caribbean area.

real estate
john struik

member toronto real estate board

"SELLING OR BUYING A HOME?"
I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE

741-4404
or
241-8171
REPRESENTING
GEORGE GETHING REAL ESTATE

Kerknieuws NIGERIA

CHR. REF. CHURCH

Beroepen
te Trenton, Ont., N. B. Knoppers
te Montreal, Que.

BEROEPBAAR

De kerkeraad van de Zion Chr. Ref. Church te Pembroke, Ont., maakt hiermede aan de kerken bekend dat zijn "associate pastor", Ds. Gabe Rienks, gaarne weer een beroep in overweging wil nemen, na een jaar studieverlof. In verband echter met het beëindigen van zijn studie zal hij zijn pastoraal werk niet kunnen aanvangen voor de tweede helft van september.

Adres: Rev. Gabe Rienks, 108 Taysham Cr., Rexdale, Ont. Telefoon: 741 - 4195 (area code 416).
J. Faber, praeses.
A. R. Bergama, scriba.

ATTENTION TRAVELLING MINISTERS!

The pulpit of the Bethlehem Christian Reformed Church is available for vacationing ministers, during June and July, 1964. Free use of parsonage and utilities offered. Write: Mr. John Kamphuis, % H. H. Brink, R.R. # 2, Dawson Road, Port Arthur, Ontario.

PARSONAGE AVAILABLE

1-25 July, in the hub of beautiful Nova Scotia, Canada, in exchange for conducting worship services first three Sundays in July. Three bedrooms. Every convenience of the manse at your disposal. Contact Rev. J. G. Kunst, 49 Arthur Street, Truro, Nova Scotia.

Teachers Wanted

The Clinton Christian School is still in need of

TEACHERS

for grades 1 and 2, and grades 3 and 4, for the 1964-1965 school year. Applications stating qualifications to be sent to: Mr. K. Vanden Heuvel, R.R. # 2, Goderich, Ontario.

Drayton Calvin Chr. School will be in need of a

TEACHER

for grade 1 by Sept. 1, 1964. Contact: Mr. G. Lubberts, Secretary, R.R. 2, Drayton, Ont.

The Calvin Christian School Society of Georgetown, Ontario, a growing town approximately thirty-five miles west of Toronto, requires

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for a new Christian School to be opened September '64, D.V. Applicants are requested to state qualifications, experience (if any) and salary expected. Please send applications to: Mr. Wm. Braam, 15 Queen St., Georgetown, Ontario.

The Canadian Christian School is in need of a

TEACHER

for the intermediate grades. Please send all correspondence, stating experience to the secr. H. Bakker, Box 2117, Smithers, B.C.

The Christian Highschool Association of Greater Vancouver and Lower Fraser Valley will be in need of an experienced

PRINCIPAL

for Junior High School Grades 8, 9 & 10. The Principal is required to have a major in French and Art. Kindly sent above mentioned information and expected salary to: F. Leenstra, 8637 - 11th Ave., Burnaby 3, B.C.

Winnipeg Calvin Christian School is in need of

A FOURTH-GRADE TEACHER, ALSO A FIFTH-GRADE TEACHER

preferably with a Math-Science background, and willing to rotate with Junior High Grades in these subjects. Attractive salary, fringe benefits. Please contact the principal, Mr. J. Harris, at 221 Strood Ave., Winnipeg 16, Manitoba.

Calvin Memorial Christian School of St. Catharines needs a

SEVENTH TEACHER

for the intermediate or higher grade level. Please apply to A. Vandermaas, M.D., 10 Norris Place, St. Catharines, Ontario.

THE CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF HAMILTON, ONTARIO, CANADA, invites applications for

TEACHING POSITIONS

in the lower level for its nine-room school.

Fringe benefits fully paid.

Please send applications stating qualifications, majors and minors, and grade preferences to Mr. L. Witvoet, 38 Malton Dr., Hamilton, Ont., Canada.

door Henry Visser

De vorige keer schreven we over onze trip en aankomst in Nigeria en in dit tweede artikel willen we schrijven over ons werk in Hillcrest School.

Als je per vliegtuig aankomt in Jos vind je na bijna drie mijl rijden het bord met de aankondiging dat je in de city limits van Jos bent aangekomen. Even verder aan de linker kant vind je een bord zoals je op de foto ziet van Hillcrest School.

Maar voor we de grond betreden, laten we eerst even vertellen wat Hillcrest School eigenlijk is. Het is een kostschool voor kinderen van zendingelingen. De zendingelingen zijn verspreid over het gehele land en dit is de enige gelegenheid om de kinderen naar school te sturen.

De school is opgericht in 1945 door the Church of Brethren, ze hadden toen enkel kinderen van hun eigen zending. Later kwamen hier ook kinderen van andere zendingen.

Due to an overflow of copy, we have to postpone the second instalment of Mr. Vandezande's article on "Must Christians form Power Organizations?" till our next week's issue.

Ed.

The Calvin Christian School in Kingston, Ont. requires

A TEACHER

for the lower or intermediate grades for the coming school year. Please write to Mr. H. Van Rossum, 312 Mack St., Kingston, Ont.

The Brantford Christian School will be in need of

A TEACHER

for the lower or the middle grades, by September 1, 1964. Enrollment in either group will be approximately 25 pupils. Please send your application to the Principal, Mr. J. Kooistra, 407 Marlborough St., Brantford, Ont.

SARNIA CHRISTIAN SCHOOL INC.

We look for an allround, well-experienced

Teacher

to do special work in our school with respect to: acceleration, enrichment, testing program, etc. This is a full-time job with excellent salary for qualified person. If you are interested, contact without delay the principal, Mr. A. Hengstman, 764 Murphy, Sarnia, Ont.

JARVIS CHR. SCHOOL

The Canadian Christian School of Jarvis is in need of

QUALIFIED TEACHERS

for the schoolyear 1964-1965. Seven room school; one grade per teacher with a Canadian qualified principal. A new addition is planned before Sept. 1st. Our school will qualify as a training school for teachers with an interim teacher's certificate. Please send your applications to the principal: Mr. T. Bergsma, Box 104, Jarvis, Ont.

Due to the fact that two of our staff members wish to further their education, Springdale Christian School will need

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for the lower grades. Springdale is located only 25 miles from Metro Toronto. Please apply stating qualifications and experience to: Leon Radder, R.R. 4, Bradford, Ont.

Vancouver Christian School Association will need

A PRINCIPAL

for the Richmond School for the 1964-65 school term. Application may be sent to Mr. G. W. J. Ensing, 7415 Kingsway, Burnaby 3, B.C.

Timothy Christian School Association of Toronto is in need of a

TEACHER

for intermediate and higher grades, for its 8-room school. Please apply to Timothy Christian School, % E. Meyers, 8 Byng Ave., Rexdale, Ont.

dingen en gezindten. Een van de acht gezindten is de Chr. Ref. Church, waar wij van uitgezonden zijn. Dit schooljaar hebben we hier 165 kinderen waarvan 62 van eigen zending. Doordat wij de meeste kinderen hier hebben, hebben wij hier ook de meeste staff members. Er zijn hier van onze zending twee couples house parents en drie teachers.

U zult U misschien wel afvragen hoe gaat dat samenwerken met al die verschillende kerken. In de eerste plaats is het op het zendings-terrein alles heel anders dan "thuis" en kunnen wij niet anders zeggen dan dat het een grote zegen voor ons is om samen te mogen werken met andersdenkenden.

Ook hebben wij hier kinderen die enkel overdag naar school gaan, de zogenaamde dag-scholieren. Dit zijn meestal kinderen van de zaken-mensen uit de stad (Liberianen) en sommige van Engelse miners. Dit is een zegen voor de teachers, daar ze zendingswerk kunnen doen in hun klas. De meeste van deze Liberianen zijn Mohammedaans en hier op school horen ze vertellen van Jezus.

Voor de zendingen is Hillcrest School erg belangrijk. Voor de oorlog lieten de zendingen hun kinderen in hun "homeland", maar nu kunnen ze hen meenemen naar Nigeria. Ze zijn de meeste tijd wel niet thuis, maar ze kunnen hen toch bereiken als er wat zou zijn. De kinderen zijn voor 19 weken van huis en in die tijd komen de ouders ze meestal eenmaal bezoe-

Boek Nu

op onze speciale groepsreizen per boot naar

HOLLAND

van 15 augustus tot 14 oktober of 24 november tot 19 januari per Holland-America Line.

Bij voldoende deelname 25% KORTING op de normale prijs.

Vraag volledige inlichtingen bij

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada

543 Brant St., Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u. Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)

The Committee on Education of the Chr. Ref. Church has published first class material for daily vacation bible school.

Course # I "We Meet Jesus" " # II "Living for Jesus"

Inspection kit \$4.95.

ANTON LAMMERS Christian Book Centre 36 Longwood North, Hamilton, Ont.

UW LEVEN MOEILIK

door een of andere slep. ziekte? Alles geprobeerd en nergens baat? Onze geneeskruident volgens recepten der beroemdste natuurgeneeskr. artsen en specialisten zijn gegar. onschad. en leveren prachtige resultaten. Onze attesten bewijzen dat. 38-jarige praktijk. Wat U ook mankeert en wat U ook al hebt geprobeerd, hier ligt Uw grote kans.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. A \$18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

B & A

Ready Mixed Concrete

Bus. 545-5837 Res. 383-9585

75 West 3rd Street HAMILTON, ONT.

FOR BETTER QUALITY AND BETTER PRICE \$\$\$

Consult us first.

When calling always ask for Bob.

Prop. BOB LOOYENGA.

ken. Na de 19 weken gaan ze naar huis voor 7 weken vakantie, waarna ze terugkomen voor eenzelfde periode. Het schooljaar begint hier in juli tot eind november en de tweede helft is van begin januari tot eind mei.

Laten we nu het terrein opgaan en zien wat voor gebouwen er zijn. Allereerst (zoals U ziet op de foto) vinden we de dormitory voor meisjes van 10 tot 18 jaar oud. Daarnaast de dormitory voor jongere kinderen van 6 tot 9 jaar. Naast onze weer een dorm voor jongere kinderen van dezelfde leeftijd en daarnaast de eetzaal en de keuken. Verder vinden we het huis voor de kok en principal en de dorm voor de grote jongens. Verder gebouwen als auditorium en de school-gebouwen.

Zo kunt U zich indenken dat wij een dorpje op onszelf zijn met één grote familie. Doordat wij een grote familie zijn valt er heel wat werk te doen wat we samen opknappen. Naast ons werk hebben we de tuinen, wasserij, vervoer-middelen, inkopen en ook in ons huis is er altijd wel wat dat gemaakt moet worden.

Vrijdagsavonds hebben we meestal spelen voor de kinderen. Zaterdags hebben we de kinderen de gehele dag thuis en meestal 's avonds een film of iets anders. Zondags hebben we eerst zondagschool en daarna een kerkdienst. 's Avonds gaan de grotere kinderen naar de kerk in de stad en blijven de eerste 6 klassen hier, waarvoor we een speciale dienst hebben.

Tot slot nog even een kijkje in de Visser's dorm. Laten we dan beginnen met een nieuw schooljaar in juli. Het is altijd op een woensdag dat de kinderen komen. Sommigen worden gebracht door hun ouders als het niet te ver is en de meesten komen met een grote vrachtwagen en van onze zending met een klein vliegtuigje. Die hier al eerder geweest zijn voelen zich al spoedig thuis, maar de kleinen van 6 jaar die voor het eerst van huis zijn, voelen zich verloren. We laten ze meestal wat gaan de eerste paar dagen om ze op hun gemak te zetten. Een meisje was zo van streek toen ze kwam, dat ze een paar nachten sliep bij ons in bed.

Vaak is het niet gemakkelijk om de plaats van de ouders in te nemen, maar met God's hulp kunnen wij dit werk doen en zo ook deze kinderen troosten. Ook voor deze kinderen te zorgen is terdege zendingswerk doen. Wij werken niet direct aan de "frontlijn" zoals de ouders van deze kinderen, maar wij hebben hen meer dan de ouders zelf in hun jonge jaren.

Het is een grote, maar prachtige taak om deze kinderen op te voeden in de christelijke leer. Vijf avonden in de week hebben we al de kinderen in hun pyama om ons heen in onze livingroom. Dit is voor ons een van de mooiste ogenblikken van de dag. We hebben ze dan allen bij elkaar, bespreken verschillende dingen, zingen met ze en lezen de Bible story, waar ze graag naar luisteren.

Wij zijn dankbaar dat God ons hier heeft geplaatst om dit werk te mogen doen. De volgende keer hopen we wat te schrijven over enkele van onze posten die wij hebben bezocht tijdens onze vacaties.

Box 652, Hillcrest School, Jos N. Nigeria, W. Africa.

DE ABNORMALE KLOK

Bekijk deze klok goed en tracht de vijf fouten of eigenaardigheden te vinden.

ATTENTION CADETS & PARENTS

SECOND ANNUAL RALLY AND CADET-O-RAMA

of the Huron and Erie Council, to be held on SATURDAY, MAY 16, 1964, in the First Chr. Ref. Church of Hamilton, Charlton and Hess St. — Afternoon Program 3.00 P.M.

SEE THE CADETS IN ACTION

Brantford & Hamilton Brass Bands. Inspirational address by Rev. H. Kwantes, Chaplain for Huron and Erie Council.

Buffet style Lunch — approximately 5.30 P.M.

THEN CADETS PRESENT . . . . .

DO NOT MISS THIS RALLY — COME AND SUPPORT THE CADET MOVEMENT!

"The Role of the Member of Parliament"

"Prayer in Public Schools"

"Biculturalism"

"A Change in Saskatchewan?"

and many other subjects are discussed from a Christian point of view in

"VANGUARD"

published by the

Christian Action Foundation

11914 - 50 Street

Edmonton, Alta.

75% of every issue are sent to leaders in society as a Reformed witness in public life.

— ASK FOR YOUR TRIAL COPY —

Boekbespreking

"HET OFFER . . . VAN-DAAG", door Ds. A. G. Kornet. Uitgave J. H. Kok, Kampen, 48 pagina's.

Ds. Kornet schreef dit boekje voor hen, die belijdenis van hun geloof deden. Het mooie thema, een levende offerande, wordt uitgewerkt naar aanleiding van het brandoffer, het spijsoffer, het vredeoffer en het reukoffer, zoals het boek Leviticus die beschrijft.

De schrijver slaagt er in om dat, in de vervulling door Christus, voor het jonge kerkid toe te passen en betekenis te geven. Een zeer leerzaam boekje! Er valt uit de levitische offers veel te leren tot verrijking van ons geestelijk leven.

Ds. Kornet slaagt er niet in om versleten clichés te vermijden: "op 't kantoor, in de fabriek", "overigens", "tenslotte", "och . . ." "het gewone leven van iedere dag", enz. Soms gebruikt hij het gewilde "je" en "jullie", om dan plotseling over te gaan op "u". De stijl is niet erg pakkend en er zit niet veel vaart in dit boekje.

De kracht van dit werkje is echter de keuze en behandeling van haar stof, de Oud-Testamentische offerande, en de toepassing daarvan voor "het leven van iedere dag, op 't kantoor en in de fabriek". Hartelijk aanbevolen tot dieping van ons Christelijk leven.

Louis M. Tamminga

WANTED AT PRINCE GEORGE, B.C.

CRAFTSMEN

for large utility company. Applicants must be able to make tracings and draw miscellaneous plans and maps. May be required to assist in field work. Good starting salary and excellent fringe benefits. Please reply in own writing, stating age, education, and experience to CITIZEN, Box 448-A, Prince George, B.C.

Prince George has a Christian Reformed Church.

Drukwerk nodig ?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze-drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN

PUBLISHING COMPANY LTD.

HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 312, Station B
Phone 547-1488
547-1489

CALGARY LABOUR COUNCIL ISSUES CALL TO REVOLUTION!

(Continued from page 4)

was made although it was admitted by labour officials that such a strike would be illegal. In the face of the massive and boisterous opposition of the trade unions the Quebec government retreated and promised to reconsider the proposed changes.

Some unions reacted similarly to the amendments to The Alberta Labour Act proposed by the Alberta government. When Bill 143, containing a number of amendments to the Act, was awaiting third reading, officials of the Calgary Labor Council called an emergency meeting on the evening of April 11 to consider what action should be taken to avert the passing of Bill 143. It was decided to organize a protest picket of the Legislatures. Failing that, "a program of civil disobedience aimed at making the disputed amendments unworkable..." was considered.

Although there is considerable confusion about the full implications of the new legislation, it appears that the unions will not be able to exercise unlimited control over all workers. It is thought that the unions' power by means of the closed shop is seriously undermined by the new amendments to The Alberta Labour Act. Therefore, it is a step in the right direction. The disputed sections read as follows:

(8) No trade union or employees' organization and no officer or representative of a trade union or employees' organization shall impose a pecuniary or other penalty on any person.

(a) for engaging in employment in accordance with the terms of a collective agreement between his employer and the trade union or employees' organization, or

(b) for engaging in employment with an employer who is not a party to a collective agreement with the trade union or employees' organization, when the trade union or employees' organization fails to make employment available to the person with an employer who is a party to a collective agreement with the trade union or employees' organization.

Although the union leaders continually pay lip service to freedom of association, in reality they destroy that freedom by forcing workers to belong to their organizations. They become very much disturbed about attempts to introduce even a small measure of freedom. Trade unionists had the audacity to carry placards proclaiming "Scabs legalized under Section 80"; "No democracy for labor in Alberta"; "Bill 143 removes workers' rights" when they picketed the Alberta Legislature on the day the new legislation was passed. Hon. Fred Colborne, Minister of Works, commented outside the House: "This is the first time in Alberta history a labor group has picketed the Legislature to protect legislation designed to help the working men."

Keeping in mind that the changes proposed by the government did not abolish the closed shop nor the union shop, but only freed the workers from the fear of being fined by the unions in case they accepted employment in certain shops, it is at once evident how devoid the union leaders' thinking is of any respect for justice and freedom. The only thing they appear to be concerned about is their totalitarian grip upon all the workers, and, as it was proved again by the action of the Calgary Labor Council, they do not shrink back from using revolutionary means to obtain their selfish ends.

At the emergency meeting of the Calgary Labor Council the Christian Labour Association was singled out for particularly bitter criticism for its part in recommending the abolishment of compulsory unionism. The CLAC, as well as the Christian Action Foundation and the Committee for Justice and Liberty, had made this proposal at the Labour-Management Conference in November, 1963. The government formulated the amendments in the light of the discussions at this conference.

It was reported in The Albertan of April 13 that Arthur Roberts, secretary of the Hospital Employees Local 8, blamed the CLAC for introducing the proposed amendments. He was quoted as shouting: "I blame the Fascist organization of the Dutch Reformed Church for this," at the meeting of the Calgary Labor Council. The newspaper report continued: "The Association (the CLAC), with headquarters in Ontario, has long been considered a menace to organized labor by trade unionists at national and provincial levels."

A few days later this same newspaper reported that the CLAC had been investigated by a national trade union organization and found to be highly dictatorial and undemocratic. For proof of this accusation it was explained that the CLAC bylaws stipulate that no one shall be nominated for office who is not qualified to give leadership that is in harmony with the character of the CLAC. Furthermore, the fact that seventy-five per cent of the dues are turned over to the national treasurer was also said to be proof of the dictatorial character of the CLAC. An unidentified Calgary labour official was quoted as saying: "In other words, CLA members are not necessarily eligible for office in their local unions and neither do they have much to say on how their money is spent."

This obvious but vain attempt to turn the tables on the CLAC shows that the trade union leaders are beginning to be concerned about the effectiveness of the CLAC's attempts to introduce freedom of association into labour legislation. It also demonstrates that they are desperately searching for ways to avoid an honest discussion about abolishing their dictatorial practices. They do not object to use the smear campaign in order to discredit the CLAC. However, such methods only show that the secular unions are unable to defend their practices openly and honestly.

It is gratifying to discover that apparently the work of the Christian Labour Association of Canada, The Christian Action Foundation and the Committee for Justice and Liberty is bearing fruit and that the unions are forced to consider the influence of the various Christian organizations that tirelessly labour to seek an end to the evil of compulsory unionism. As the CLAC becomes more widely known and continues to branch out into other provinces it can expect intensified opposition from the secular unions. Such should not cause us to be disheartened, but,

on the contrary, it should stimulate us to more faithfulness in our work.

The task of the CLAC and all other Christian organizations is to testify that all of life must and may be lived in the service of our Creator and Redeemer. The Biblical witness of the Christian organizations are urgently needed in our age which sees a gradual decline of respect for the Christian principle and a growing influence of the revolutionary spirit.

The Christian community, when faithful in its calling, will find itself face to face with the opposition of the world. The episode reported here also demonstrates that fact. It shows very clearly the essentially un-Christian spirit

Ieder meelevend lid van de kerk zal zich wel eens afgevraagd hebben hoe het komt, dat zo velen zich afzijdig houden. Er kon zoveel meer gedaan worden in het Koninkrijk Gods als meer mensen actief zouden meedoen.

Het is goed indien wij trachten uit te vinden wat de reden is voor veler kritiek. Is het de leer van de kerk? Wordt deze niet zuiver verkondigd? Dit is doorgaans de oorzaak niet. Het zijn meestal de mensen die worden bekritiseerd. Inderdaad verdienen de mensen vaak de kritiek. Maar is het daarmee afgedaan? Hebben wij daarmee onze medebroeders jaloers gemaakt op de rijkdom, die wij in Christus bezitten?

Zijt ge blij omdat U tweemaal per zondag Gods Woord kunt horen? Of zegt ge dat alleen om andersdenkenden te overtuigen?

Hoe verdedigt ge de christelijke school? Doet ge het met een barbaars voorbeeld uit de public school, of weet ge precies waarom we onze kinderen "naar de voorzeide leer" doet onderwijzen? Stelt ge werkelijk belang in uw medebroeder of komt ge daar alleen als ge wordt gestuurd door de financiële commissie?

Hoe zijn de gemeente- of verenigings-avonden bij U? Wordt er lang gediscussieerd over het voor en tegen van een onbelangrijk iets? Of is het een ideale gelegenheid om wat geld los te krijgen via een bake-sale, of een coffee-sale, of een calendar-sale, of wat dan ook?

at large in the trade union movement; a movement that likes to call itself neutral but in reality is committed to the spirit of the revolution. The Calgary Labor Council's call to revolution and their hostility to the Christian organizations' effort to oppose dictatorship and to uphold freedom of association in labour relations has shown the true colour of the secular trade union movement.

The secular unions are determined to stamp out the CLAC, in keeping with a threat made by a high ranking union official a few years ago. This only helps to confirm that the work of the CLAC is urgently needed, requiring the wholehearted support of all Christians.

Geen Aanstoot Geven

Of gaat uw medebroeder naar huis met het voornemen ook mee te gaan doen?

In het kort: is ons gedrag zo, dat wij daardoor anderen afstoten of winnen wij hen, niet voor onze zaak, maar voor Christus zaak? Zijn al die prachtige woorden slechts theorie, alleen maar om ja en amen te zeggen, alleen slechts om er mee in te stemmen, dat het zo wel moest zijn maar dat het helaas zo nu eenmaal niet is?

Is dit stukje bedoeld om die kerkmensen nu eens zwart te maken, of om de laksheid van velen goed te praten?

Integendeel. Het is alleen maar bedoeld om de oorzaak van de kritiek van velen op te sporen. Daar kunnen wij ons niet afmaken, door vast te stellen, dat er nu eenmaal goede en minder goede kerkleden zijn. Laten wij er toch om bidden, dat wij een middel in Gods hand mogen zijn om anderen tot de Heiland te brengen.

Onze tekortkomingen zijn vele en onze zonden eveneens. Toch wil de Heiland ons gebruiken. Toch zal men jaloers op ons moeten worden omdat wij een doel in ons leven hebben; omdat wij blij zijn dat wij aan Christus behoren.

Paulus schrijft in I Cor. 10, dat wij geen aanstoot zullen geven, dat wij niet ons eigen belang zullen zoeken, maar dat van zeer velen, opdat zij behouden mogen worden.

Al. Lammers

HOLLAND LIFE

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:

TORONTO,
2828 Bathurst St.
RU 7-5637

HAMILTON,
20 Tisdale St. S.
JA 8-0147

ST. CATHARINES,
94 Church Street
MU 4-6385

LONDON,
150 Elmwood Ave.
GE 8-8439

Kantoren:

MONTREAL,
3600 Van Horne
731-9421

VANCOUVER,
1280 West Pender
MU 3-9685

EDMONTON,
12421 - 118th Ave.
GL 4-3260

CALGARY,
3335 Boulton Road
289-5748

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVORZIENING

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U hoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van \$ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIË VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.

Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.

Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.

Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroeffer, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsam, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE SLEUTEL TOT HET GEHEIM, door C. L. Lewis.
In korte radiotoespraken geeft Lewis rijke en krachtige gedachten over goed en kwaad, over seksuele moraal, over geloof en christelijke levenshouding.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen uitkomst aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Cunningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background 'o his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

Groente- en Bloemzaden

LANDBOUWZADEN, VOORJAARS-BLOEMBOLLEN,
STRIJK- EN KLIMROZEN
VRUCHTBOMEN, AARDBEIEN-PLANTEN, ENZ. ENZ.

Ook: Hollandse Sperclebonen, Snijbonen,
Bruine Bonen, Capucijners, Kropala, Boerekool, Witlof, Andijvie, Wortelen, Kool, etc. etc.

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, Flamingo-plant, Hertshoornvaren, Begonia Rex, Acalypha, Achimenes, Aphelandra, Beloperone, Bougainvillea, Christusdoorn, Hibiscus, Franse Geranium, Pearse Hang-Geranium, en Geranium Black Vesuvius.

Hollandse of Engelse prijscourant
op aanvraag geheel GRATIS.

WILLIAM DAM SEEDS

West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam .....

Post-adres .....

Aangebracht door: .....

Naam .....

Post-adres .....

Aanbrengpremie: .....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad \$ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam .....

Post-adres .....

OUD ADRES:

De Ruyter's
Muisjes

EMDELEN ZIJN DE DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Haarlem
Hofleverancier A.o. 1860.

Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

CHRISTIAN & COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrottenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

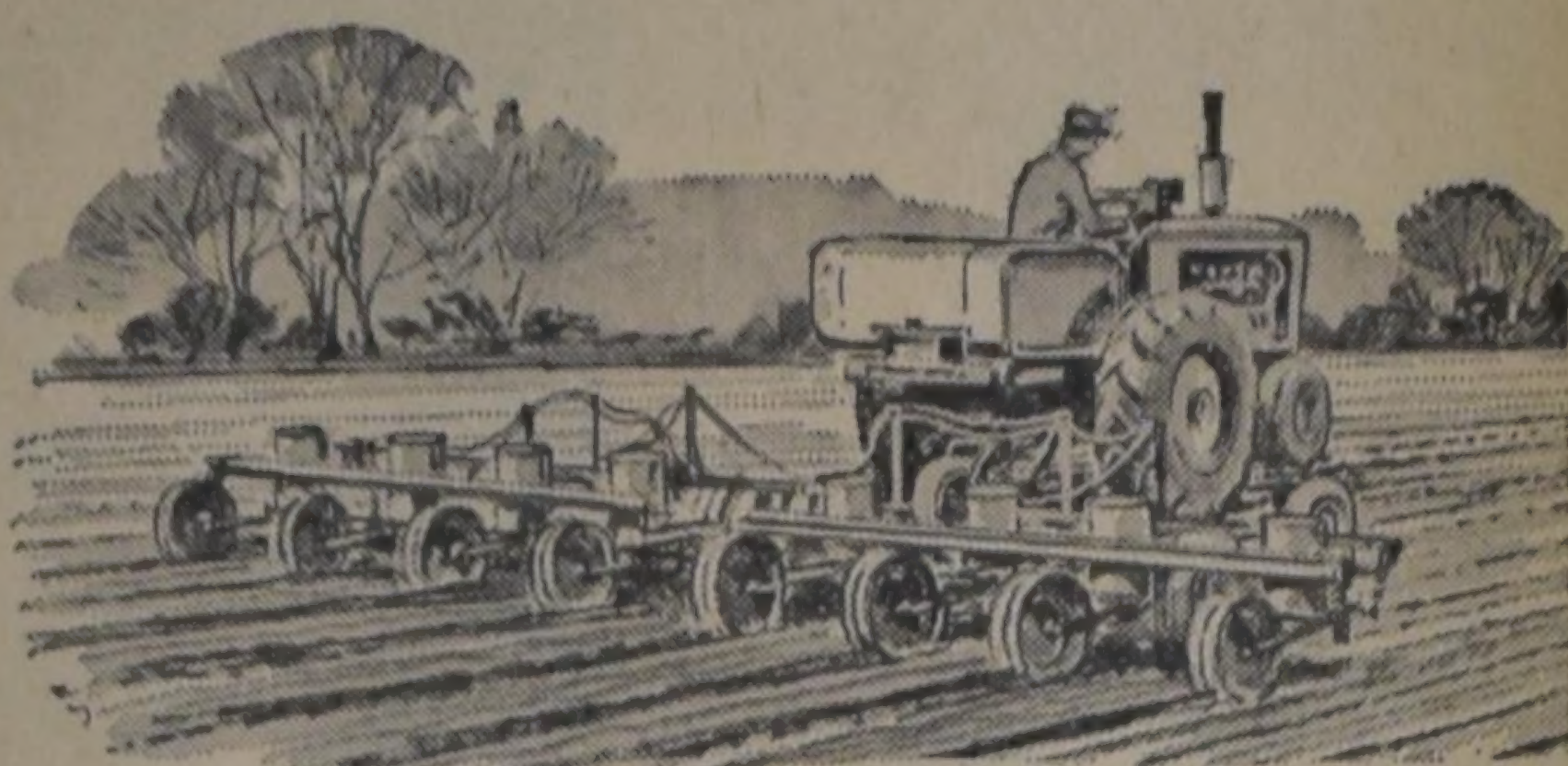
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

GRACE IN POTASH

In the past ten years twice as many babies were born as there were people taken away by death. According to official statistics the world's birth rate was 34% over against the death rate of 18%. This is not only a development of the last ten years. This increase in world population has been going on already for years and years.

At the present time there are some three billion people on our planet. But if a United Nations report is correct, than this figure will rise to 6½ billion before the year 2000. This is not even forty years from now. There are others who expect an even faster increase. Even though not everyone is convinced that this is an urgent problem, we certainly do agree this is something to think about. Small wonder that authors have written books and publishers have found markets for them, with titles such as "The Next Hundred Years", "The Next Million Years", "The Foreseeable Future", etc., while many magazines and newspapers have devoted articles to the subject.

More than once the question has been asked, "Will we be able to feed all these people?" This question sounds real reasonable, if we take into account that in America alone every morning some 8,000 new mouths have to be filled. Even if we believe that there will be enough room on the earth for such an increase in population, then still the problem remains, whether we have resources enough to provide for all those people. Some see the solution in wars or epidemics to cut down the overpopulation.

Others advocate enforced birth-control. Some years ago Dr. Harrison D. Brown of the California Institute of Technology, stated that there was a world population gain of 30% before the second World War, but that we were able to produce only 10 to 15% more food. Such a statement is alarming indeed. It becomes even more frightening if we can expect this situation to become worse instead of better. One writer has put it this way: we all fear the atomic bomb. So far, however, the atomic bomb is only stockpiled, whereas the fuse of the population bomb is already ignited.

What to do? Must we take refuge in enforced birth control, more or less along the lines laid down in Japan? Since 1948 abortion and sterilization have been legalized in this country, with the result that the birth rate in Japan has been reduced to half the figure of the time prior to this legalization.

Apart from objections on the ground of morals and health, this cannot be the answer to the problem. No man and no government may take life in his own hand. But what then? Is it justified to sit down and let things come as they come? Do we as Christians have to say something in this painful situation? God? Do you look to God and do we admonish others to look to God? Do we really expect Him to give the solution to this urgent problem? Do we still dare to do this, even in spite of the fact that from within the Christian church a book is published under the title "Honest to God" in which we are asked to take a second look at our traditional convictions?

In the "Rotarian", Lawrence Elliot has written an article which has been published in condensed form in the Reader's Digest of May 1964. This article tells us of a

mining adventure in the province of Saskatchewan. We quote a few sentences from this article.

"A fantastic deposit of a vital fertilizer ingredient promises new hope in the crucial race between human fertility and soil fertility".

"There, packed in a 450-by-50-mile subterranean sweep, was disclosed the world's greatest deposit of potash — enough to fertilize all the earth's arable land for the next 500 years!"

"As the world's greatest source of a vital fertilizer ingredient that can help to increase the yield of a mineral-starved acre many times over, Saskatchewan's potash pile is, thus, more than just an exciting and profitable discovery."

Indeed it is more than this.

If we have ever doubted that through the grace of Jesus Christ God preserves this world of His, if we have ever stumbled over the population problem, if we have ever considered that war or an epidemic would give us a breakthrough, then here we receive a Divine message in the discovery of potash in Saskatchewan. No, in the Reader's Digest article we do not read one word of God's Providence, but to him who may believe, it is even more than an answer to prayer. It reminds us of Isaiah 65 verse 24, "And it shall come to pass, that before they call, I will answer; and while they are yet speaking, I will hear."

D.F.

A Day Like Any Other Day

*It is a day like any other day,
Life always seems to go the selfsame way.
A bit of sunshine and some threatening cloud
And what the people generally talk about.
Man labours on the field or in the factory,
The baker rings the bell and asks for orders,
The milkman brings the bottles on the porches,
And sparrows racketeer on garden borders.*

*Flowers are blooming, roses spread their fragrance,
Along the street a funeral passes by.
The radio of the neighbours plays so loudly
'bout life, and love, and goods to sell or buy.
The corn is ripening on the fields in acres,
And all goes on in much the selfsame way,
The butterflies are darting in the sunshine,
And what the people say, I've known alway.*

*But for the heart that knows the grief of parting
Sometimes the common things bring changing tone,
For on this day I keep the lone memorial
Of Mother, and the hour God called her Home.*

Flowers Facts and Fancies

Flowers have existed as long as there have been people to enjoy them. But it was the human race who was allowed to make things really go to seed; gardens were planted, new flowers bred — and some fascinating floral symbolism took root.

Thousands of years ago, in Egypt, gardening was almost a religious cult. Temples were built on mounds and on the sides of these were planted sacred groves. Home gardens, with flower beds and many kinds of herbs, also abounded. These were watered by

an ingenious irrigation system, and no garden was without its pool!

The Romans were literally knee-deep in roses; not only were they grown everywhere, but floors of palaces were often strewn with rose petals many inches deep! For their gardens, they favored geometric designs — and bushes trimmed to resemble mythical beasts like the chimera: part lion, part goat and part serpent!

Tier upon tier of platform terraces built upon arches and reaching great heights, with colorful plants and flowers overhanging their sides . . . water lifted to the top to run down in cascades, and nightingales "planted" in trees to make music — this was the fabulous Hanging Gardens of Babylon, created by Nebuchadnezzar in 600 B.C., and acclaimed as one of the Seven Wonders of the World.

In more recent times, every nation has had its own gardening "personality". Because space is at a premium in Japan, her gardens use dwarfed trees and artistic bridges to give a sense of space in small areas. China has contributed so many flowers to horticulture — Chrysanthemums, Peonies and Oriental Magnolias were just a few — that she is sometimes sure that a rose petal float-called "the Mother of Gardens". French-style gardens reach an extreme of formality, even the some people consume rose hips, branches of large trees being trimmed

med and shaped to a certain pattern.

Americans brought their own style to gardening: A big, informal, "wide open spaces" approach. One of the most ruggedly beautiful — and one curiously similar to the Hanging Gardens of Babylon — is Louisiana's remarkable Hodges Gardens.

Here flowers are planted on one level above another, up to the top of a high hill; and around and in between are waterfalls, cascades and rivulets. Site of the garden, which is 15 miles from Many, Louisiana, is an abandoned rock quarry — and the rock piles are still where workman left them more than 60 years ago! Winding ledge-stone walks were once the tramways on which rocks were removed.

Few gardens can match this one for variety and sheer extent. Also an experimental forestry station and wildlife refuge, it comprises 4,700 acres. On one hilltop there are literally thousands of different rose varieties — some so old-fashioned they were threatened with extinction before the Hodges experts took a hand, others so new they haven't yet been named. In nearby pools thrive water lilies and a unique South American plant, the Victoria Cruziana, with leaves six feet in diameter! Every season has its own "spectacular": even winter, with its camellia trails stretching through tall pines.

Garden flowers have been more than objects of beauty through the ages: many people have used them as medicines. In Greece, rose petals were used to cure the bite of mad dogs; the Romans were sure that a rose petal float-called "the Mother of Gardens". French-style gardens reach an extreme of formality, even the some people consume rose hips, which contain more than 20 times

the vitamin C found in oranges!

Want to induce sleep . . . cure a headache . . . soothe anger . . . or comfort a broken heart? Wear a wreath of violets, as did the ancient Greeks. Forget-me-nots in folk medicine are not only a sight for sore eyes, but a cure for them — and steel tempered in the juice of these flowers was once thought to be capable of cutting stone without being dulled.

Long before the Florists Telegraph Delivery Association thought of urging prospective customers to "say it with flowers", friends and sweethearts were doing just that in an elaborate language of flowers. Camellias tell a girl she's "beautiful but cold"; but buttercups signify "homeliness"! Daffodils say "welcome", honeysuckle bespeaks devotion, and tulips moan of unrequited love. Want to tell someone he or she is magnanimous? Send magnolias! If you esteem his honesty, make it marigolds. Red roses say "love", white roses mean "worthy of love", but

jasmine, alas! says "we're just friends". Iris says "have faith in me"; heather, "I am lonely", and chrysanthemums, "still hoping".

Certain flowers have been given additional meaning by historical events. Violets, symbol of shyness, became associated with the anything-but-shy conqueror of Europe, Napoleon. Banished to Elba in 1814, he told his friends: "I will return with the violets!" His followers adopted the violet as their secret sign of loyalty, wearing violet-colored rings. When Napoleon re-entered France on March 30, 1815, he was greeted with showers of violets.

Even in our own day, we speak of a "rosy" future, a "flowery" speech, call praises "bouquets". Our ultimate compliment for a well-bred, well-educated person is to call him "cultivated".

Which all goes to show that even now, 6,000 years after the first garden, the human race is still happily going to seed.

DAFFODILS

*I wandered lonely as a cloud
That floats on high o'er vales and hills,
When all at once I saw a crowd,
A host of golden daffodils;
Beside the lake, beneath the trees,
Fluttering and dancing in the breeze.*

*Continuous as the stars that shine
And twinkle on the milky way,
They stretched in never-ending line
Along the margin of a bay:
Ten thousand saw I at a glance,
Tossing their heads in sprightly dance.*

*The waves beside them danced; but they
Out-did the sparkling waves in glee:
A poet could not but be gay,
In such a jocund company:
I gazed — and gazed — but little thought
What wealth the show to me had brought.*

*For oft, when on my couch I lie
In vacant or in pensive mood,
They flash upon that inward eye
Which is the bliss of solitude;
And then my heart with pleasure fills,
And dances with the daffodils.*

William Wordsworth.

The Victoria Cruziana, a unique South American plant with giant floating leaves, thrives in the semi-tropical climate of Louisiana summers. These and many other Water Lilies sparkle like jewels in Hodges Gardens' reflection pools all summer.

JOSEPH AND FREUD

A DOCTOR HAS TAKEN THE BIBLE, and has read it from his professional viewpoint. This in itself is nothing spectacular. The danger comes in as soon as we subject the Bible to our viewpoint. As soon as we do not subject ourselves to the authority of the Word of God, but instead subject the Bible to our judgment, than we arrive at strange conclusions.

This became evident in the book "Search the Scriptures" by Robert B. Greenblatt. Dr. Greenblatt is an endocrinologist at the Medical College of Georgia, and has read the Bible in the light of today's medical knowledge. We hope to discuss this book more extensively in a future issue of our paper. For the present we want to point to one of the conclusions of the author. "Almost certainly Joseph suffered from delayed pubescence . . . a Freudian interpretation of the first of his dreams suggests clearly that he was a sexually retarded boy: 'Hear, I pray you, this dream which I have dreamed: for behold we were binding sheaves in the field, and lo, my sheaf arose, and also stood upright; and, behold, your sheaves stood round about, and made obeisance to my sheaf' (Gen. 37:6-7). Dr. Greenblatt suggests that Joseph did not flee because he was virtuous, but because he feared that he was sexually inadequate.

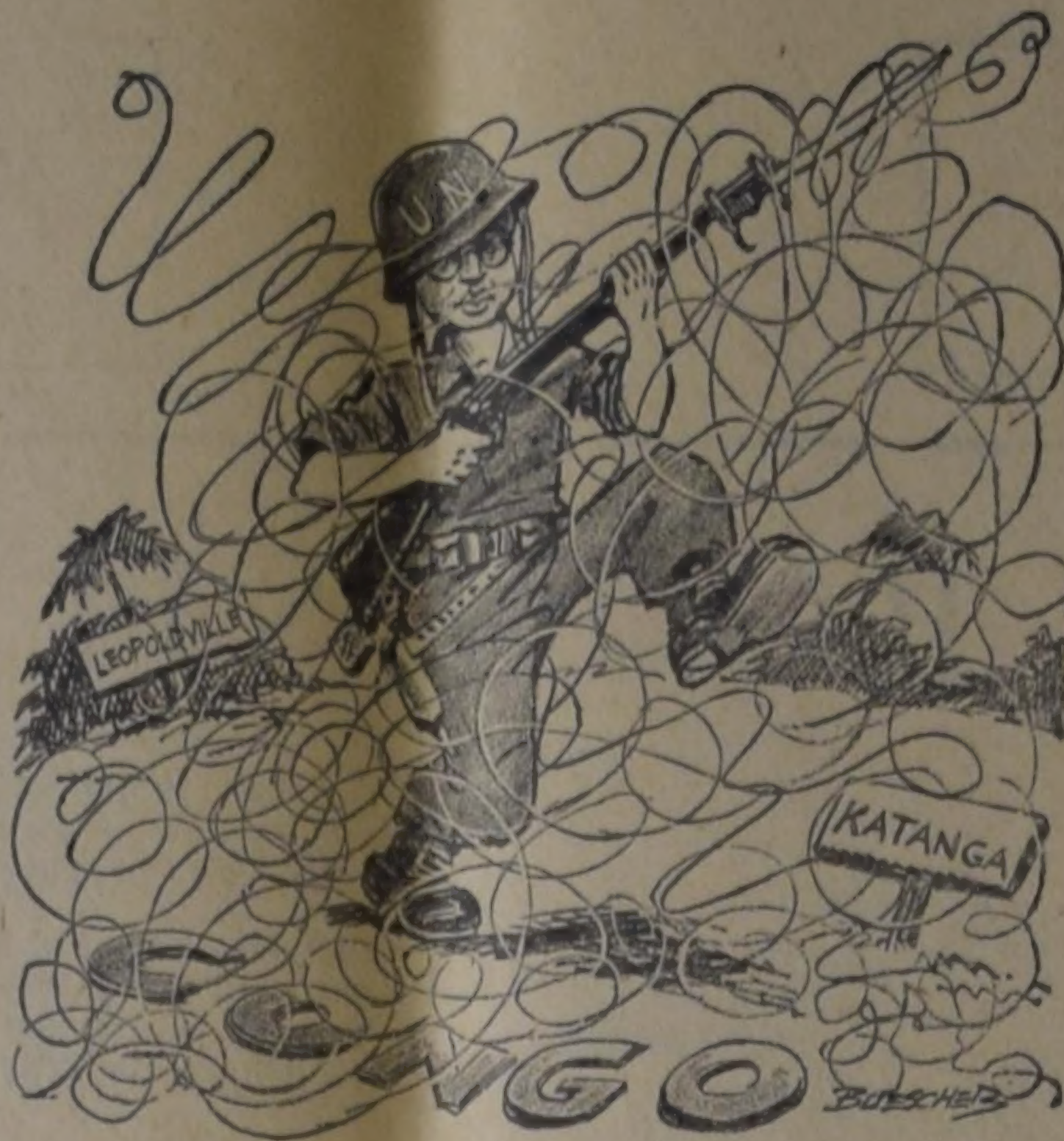
Here, it seems to us, is a clear example of the ridiculous conclusions we can arrive at, if we place ourselves above the Bible, but also of the great responsibility of those who have in some way or another to relate the Bible stories. How many times have we been told that Joseph was a virtuous boy, and how many times have we been admonished to follow his example. As if that is the message of the Bible! As if the Bible is a moral handbook full of examples of bravery! It is God who reveals Himself, also in the story of Joseph. It was the prophesy of God which has shown through in the dreams of Joseph. And it was the revelation of God to the Egyptian culture, which gave Joseph the strength to flee from the temptation in Potiphar's house. All in all, whether it is in the story of Joseph or in other parts of the Bible, we see at work the redemption of his people. We cannot interpret the Bible à la Freud, we can only interpret the Bible in faith.

A book such as Dr. Greenblatt's points clearly anew to the necessity of Spirit-directed Bible study.

★ ★

NOT YET FINISHED

IT IS A GOOD THING that "U.S. News and World Report" of May 4 brings to our attention that independent countries, which were formerly colonies of European countries, are turning more and more to their rejected rulers for help. The Congo, for instance, which has received special care from the United Nations, now employs more Belgian technicians than staff members from the United Nations. Indonesia tries very hard to secure the help of the Dutch both in technical advice and in long term credits. Malaysia would not know what to do without help from Britain for defense. Economic aid for French-Africa has to come from France.

There has been a time, not so long ago, that it seemed that these and similar countries could stand on their own. The fear of many that they would not be mature enough for complete independence, was only too true. Now they themselves see that they cannot do without help, but in the meantime much damage has been done.

This may very well be a warning to the Christian Church. No one would want to take away the independence of the young churches in the former colonial countries, but it is not impossible, rather most likely, that they need our help in their development, just as much as they need economic or financial assistance. Let us give them the best we have.

★ ★

ESTRANGEMENT HURTS

THE WORLD, AT LEAST THE WESTERN WORLD, has been kept informed about the circumstances which preceded the wedding of Princess Irene of the Netherlands with Prince Carlos of Bourbon Parma, a claimant to the Spanish crown.

The people of Holland are disappointed, Irene's father, mother, and sisters are said to be indignant, and the wedding ceremony was

shunned by the Dutch Royal family and all other reigning houses of Europe.

There are plenty of reasons for this sad state of affairs: the wedding did not take place in the Netherlands; the wedding arrangements were made without consulting the Royal family or the Dutch government; the fear that the Carlists would use Irene to further their aims in Spain; and probably many more reasons.

But it goes deeper than all this.

The Dutch Royal family is (or was) a happy family. Irene was one of them. The ties between the Dutch people and their Monarch are strong. Irene shared in this. Now, Irene has been estranged both from her family and from her people.

It has been reported that after the wedding ceremony in the Basilica the organ boomed out the Wilhelmus, and that scores of Dutch priests and many tourists from Holland cried out, "Long Live Princess Irene".

But noise does not comfort.

The feast is over, but the longing remains.

Gleanings from the Church Press

From Hither and Yon

GENERAL MACARTHUR'S PRAYER: 'BUILD ME A SON, O LORD'

Washington, D.C. (EP) — A prayer composed by the late General of the Army Douglas MacArthur will live on as a spiritual legacy to his son Arthur, 26.

The prayer, composed when the soldier-statesman was heading out-numbered U.S. forces in the Philippines in early 1942, was said many times at morning devotions, according to his longtime military aide and biographer, Major General Courtney Whitney.

Following is the text of General MacArthur's prayer:

"Build me a son, O Lord, who will be strong enough to know when he is weak, and brave enough to face himself when he is afraid; one who will be proud and unbending in honest defeat, and humble and gentle in victory.

"Build me a son whose wishes will not take the place of deeds;

a son who will know Thee — and that to know himself is the foundation stone of knowledge.

"Lead him, I pray, not in the path of ease and comfort, but under the stress and spur of difficulties and challenge. Here let him learn to stand up in the storm; here let him learn compassion for those who fail.

"Build me a son whose heart will be clear, whose goal will be high, a son who will master himself before he seeks to master other men, one who will reach into the future, yet never forget the past.

"And after all these things are his, add, I pray, enough of a sense of humor, so that he may always be serious, yet never take himself too seriously. Give him humility, so that he may always remember the simplicity of true greatness, the open mind of true wisdom, and the meekness of true strength.

"Then I, his father, will dare to whisper, 'I have not lived in vain.'"

THE ARMS OF THE CROSS

A plane left the famous San Francisco airport bound for Hawaii. About 300 miles out over the blue Pacific it developed engine trouble and the pilot decided to return to San Francisco rather than risk the 2,000 mile flight to the island.

It took about forty-five minutes to reach the Californian airport, but in those fateful minutes a dense fog had settled over the entire bay area. Then something went wrong with the directional instruments and the pilot was lost in mid-air. Turning to his co-pilot he said: "There is a mountain east of the city and on the top of it is a cemetery distinguished by a huge cross. If I can find the arms of that cross, I can bring my ship safely to land!"

He did find the cross rising high above the fog, and brought his ship and all its passengers safely home.

There are so many people lost in this world of ours. They are confused, perplexed and despairing. Someone must care for them, bring

them through the thick fog of fear that threatens to engulf them. You and I — His people who really love Him — can help him find the Arms of the Cross. Somehow our arms must become to them the very arms of Jesus where they can find shelter, help, hope, and every spiritual blessing. Shall we not here dedicate ourselves afresh to the ministry of the Cross, the ministry of salvation through faith in the crucified and risen Saviour? How wonderful is the fellowship of this great adventure of bringing the hopeless and the helpless to the Saviour — to the everlasting Arms of the Cross.

W. T. Jeffers
in "Christian Heritage".

MEMORIES ON

Mother's Day

Mother's Day recalls fond memories to all of us. I can remember how proudly I brought home a card for my mother, specially prepared in school. On the cover was a not-so-beautiful flower and inside, in the neatest possible printing, a poem to MOTHER. The years have flown by and I myself receive such cards and for days have been hearing whispers of a big surprise for Mommy. "I need to take a darned needle and some yarn to school. But you can't guess what it's for."

Thinking back to when he was a baby, I remembered other surprises Stevie gave me. They make good bedtime stories now, but at the time I was closer to tears than laughter.

The day began normally enough. It was a dark, dismal December day. We were living in a small apartment on the third floor in Amsterdam. It was our third winter without the convenience of central heating. Our combination livingroom-study was heated by a small round coal-burning stove and the nursery we attempted to heat with an "oliekachel". And that is what ultimately caused all the trouble!

In the afternoon, after Stevie's nap, I bundled him up so that we could hurry around the corner to the bicycle shop to get the five quart kerosene can filled. One gets used to climbing down two flights of stairs with a 16-month-old child and an empty oil can. We made our purchase, walked back home, and climbed up the stairs again — one flight. If only we had continued on to our own rooms!

Instead, leaving the oil can in the hall, we stopped in to chat with the landlady. She was busy knitting an intricate lace shawl and while Mother was exclaiming over this work of art, son Stevie wandered out into the hall. And then — you've guessed it — a dull thud and all five quarts of kerosene flowed over the runner! Stunned to immobility by the shock of this catastrophe to the landlady's rug, I failed to see my toddler walk back into my livingroom. In a split second, seemingly, disaster struck again. Picking up the hastily discarded knitting, he pulled the needles off the stitches.

Things couldn't become any blacker, I thought. But they did! Sweeping the culprit up in my arms I rushed him upstairs, dumped him on the nursery floor, and slammed the door. Hurrying down to survey the damage below, I completely forgot that Daddy had been working in the nursery that morning and had left his papers lying on the table. When the mess downstairs was cleaned up as much as possible, I dragged myself upstairs to Stevie. What greeted my eye there was the last straw. Typewritten papers, ready for the printer, were strewn all over the floor.

A sympathetic husband who arrived home at this point, a warm bowl of soup, and a visit from a friend who restored the dropped stitches to the knitting needle, restored my sense of humor also. And now it makes a good story to tell when Stevie asks to hear about when he was little in Amsterdam.

Eleanor B. Spykman.

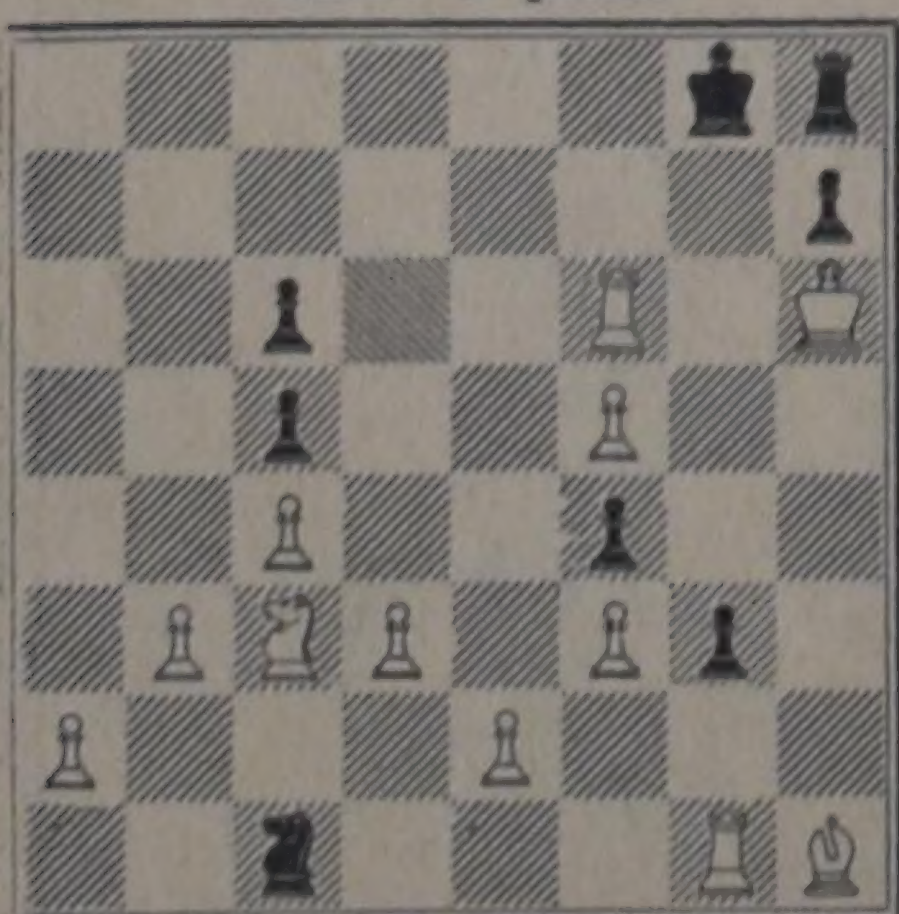
Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

FIRST SERIES OF PROBLEMS IN MAY

No. 108

Author: G. A. Croes
Black: 8 pieces

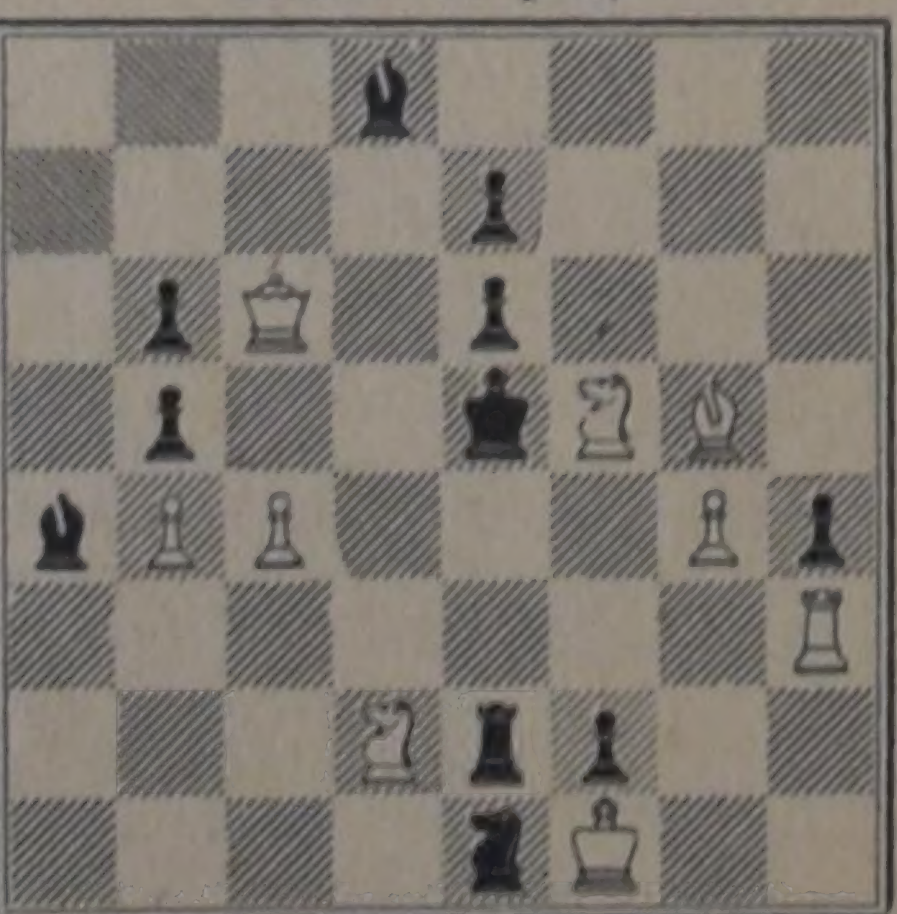

White: 12 pieces

White to play and mate in three moves. (3 points)

No. 109

Author: C. E. Kemp
Black: 11 pieces

White: 9 pieces

White to play and mate in two moves. (2 points)

NOTES

1. For this month I have chosen a number of four, not too difficult, problems. Each of them is highly interesting. The solutions will give real satisfaction.

2. No. 108 is different from all other problems we have had before. The logical key-move causes several variations. The solution should be given in full. Not one variation may be forgotten. Pay attention to the right notation!

3. Mr. Kemp called his product (No. 109) "All change here", because he wanted to let you know what he had in mind. Notice that in the diagram, every move of black can be answered by a perfect mate. All variations should be indicated.

REMARKS

If you forget to read the notes carefully you are in danger of losing points. The notes simply tell you what you should do every month. If the notes say, "indicate the three white moves only" you

should forget that our rules say that sending in white moves only makes you lose the half of your points. In some cases we change our rules, if necessary. But if nothing is published in the notes about a change, the rules hold, of course. In my opinion this is not difficult at all. Trouble begins only if our people neglect, forget or lose the notes.

Variations in the solution of a problem mean all white moves which differ from the threat after black tries to prevent the threat. The different ways in which white frustrates those efforts are called the variations. In case of tempo-problems, the threat is missing and only a list of variations can be given.

If the solution of a three-mover is asked for, it is not correct to indicate only the first and the second moves of white and black, leaving it up to the editor to guess which last move should follow. In the future such solutions will be marked as incomplete.

Over 200 Years of History

Top Left: The white ensign has snapped in the salt breezes of Second World War when the tiny Halifax harbour for over 200 years, and during these two centuries of peace and war, this historic naval base has developed to become one of the most important in the world. It was originally built in 1758 as an operational base for Royal Navy ships attached to the American Squadron. In 1910, with the birth of the Canadian Navy, the dockyard (which today occupies 37 acres with a mile of waterfront) passed into Canadian hands.

Top Right: Skilled dockyard shipwrights, working from blueprints, pictures and historical references built this elaborate quarter-scale model of the 90-gun British warship NAMUR, flagship at the siege of Louisbourg in 1758, and, in days gone by, a familiar sight in Halifax harbour. The colourful, 3-masted, ship-of-the-line led the parade of ships a few years ago during celebrations marking the 200th anniversary of the dockyard.

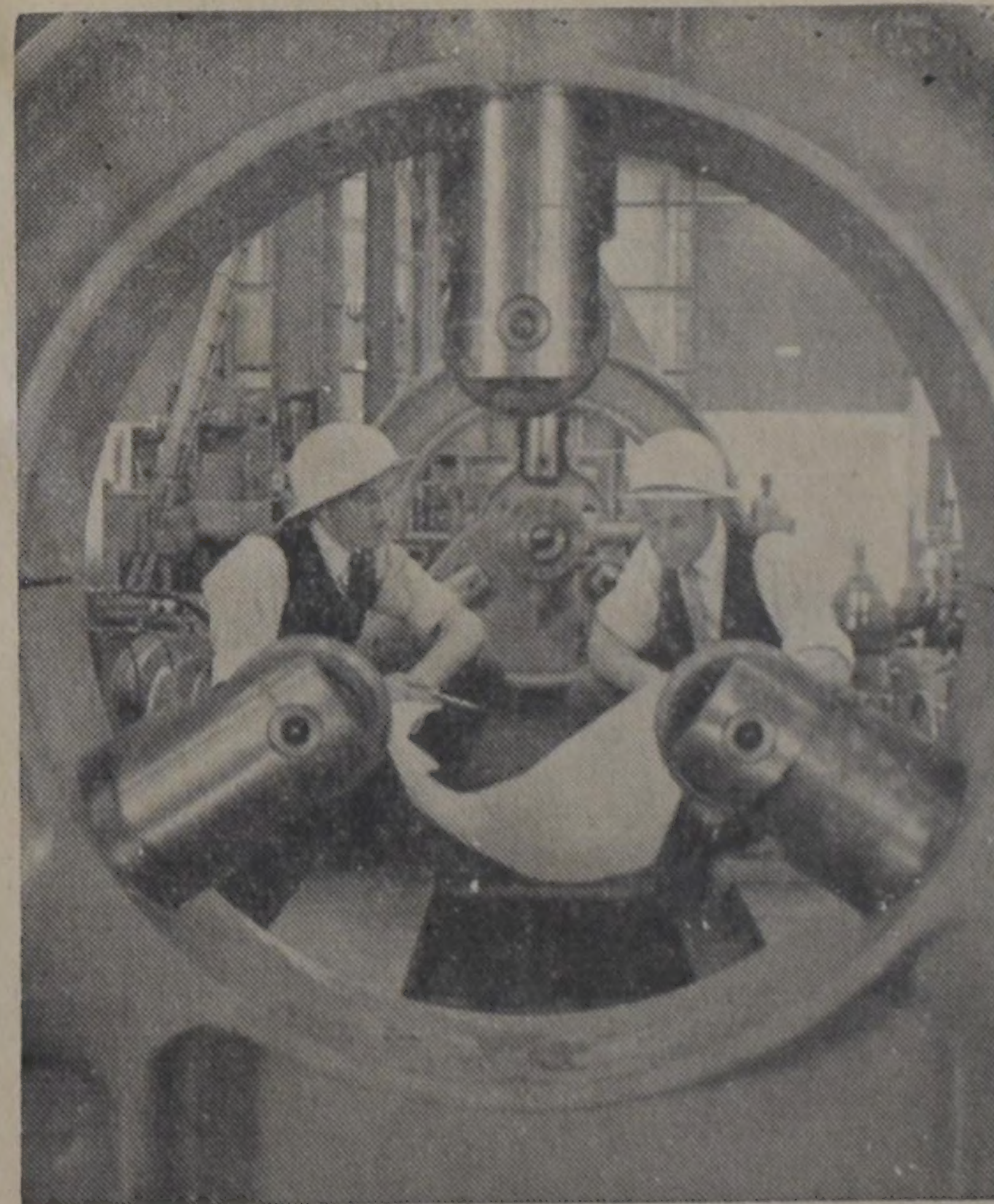
Centre: From the tender roots put down on the 4th of May, 1910, when the Naval Service of Canada was officially established, the navy (never a lusty infant) moved into

gallant young manhood during the Second World War when the tiny Halifax harbour for over 200 years, and during these two centuries of peace and war, this historic naval base has developed to become one of the most important in the world. It was originally built in 1758 as an operational base for Royal Navy ships attached to the American Squadron. In 1910, with the birth of the Canadian Navy, the dockyard (which today occupies 37 acres with a mile of waterfront) passed into Canadian hands.

Bottom Left: The dockyard presents a vivid study in contrasts: skilled artisans plying ancient crafts, modern electronic equipment devised to frustrate the missile launching submarine.

Bottom Centre: The Second World War saw the emergence of Halifax as a mighty seaport. More than 30,000 ships sailed from this naval fortress during the war years and hundreds of warships were repaired for yet another turn at sea.

Bottom Right: In the dockyard's machine shop Fred Sharpe (left) assistant foreman and Jack Harley, foreman, discuss blueprints. The shop is equipped to handle everything from a delicate watch spring to a gun barrel or a propeller shaft.

Are you sure you aren't colorblind?

How many different colors can you see?

Scientists disagree; their estimates of how many tints, shades and hues the human eye can distinguish range from a "low" of about 340,000 to a high of two million or more!

Yet some primitive peoples are aware of only three or four colors in the world around them. They are not color blind — they simply feel no need for finer distinctions.

Far different is the hereditary quirk in eye structure that makes one man in 20 — but only one woman in 20 — unable to recognize red or green, or both. Curiously, almost no one is "blind" to yellow, blue or violet.

Actually, you see different colors best at different times of day. Walk through a field of flowers

at dawn, and you will find that the blue flowers appear definitely brighter than the red blooms. The opposite is true in full daylight. As the sun sets, reds, yellows and oranges disappear first and appear black, while blues and violets seem brighter and greens become gray.

This effect is exploited by the makers of stained glass windows; their artful placement of red, blue and green segments creates a tableau that subtly shifts its focus and emphasis as the angle of sunlight changes.

Artificial light, too, plays strange tricks with the colors in our world. According to Dan Smith, the director of Interchemical Color Center, the same rose would appear nearly black under a blue or green light, orange under a yellow light, and grayish red under a red light.

In fact, you are probably seeing things in their "true colors" far less of the time than you suspect. The incandescent light in most homes tends to be a little reddish; the fluorescent lighting in stores and supermarkets tends toward the blueish, and the light you get from a north window is quite blueish. Generally, the only light with nearly equal amounts of all colors (hence the nearest thing to white light) is direct sunlight on a sunny day.

What's to prevent you, then, from buying a dress or suit that looks wonderful under store lightings — but unattractive in bright daylight? Suppose that appetizing red package of breakfast slurpies acquires a sickly gray cast when you get it home from the supermarket? How do you know that the wall paint you've just bought, perhaps under fluorescent lighting, won't be a nightmare in your incandescently lit home?

For that matter, how do you know that one can of paint will match another of supposedly the same hue? Remember those hundreds of thousands of colors that your eyes can tell apart. And the number of possible colors is, at least theoretically, limitless; a slight change in the mix can create a disconcertingly different shade.

Your best guarantee against these forms of the blues comes from the manufacturer's identical tint of blue or red on every package are in every light. This he does with the help of color experts.

At Interchemical Corporation's Color Center, for example, an elaborate lighting system has been set up which can stimulate many kinds of light: daylight, north light, incandescent lighting, and so on. Thus the manufacturer can see exactly how his merchandise will look on the store display shelves, in your home, and out of

doors. There's even a special light for advertisers, by which they can judge the fidelity of four color prints against the original artwork.

This is not the end. For the manufacturer must also take into account the "colorful" quirks in your own eyes — and in your brain.

Theoretically, inside the retina of your eye are three sets of responders, each set sensitive to different wave lengths of light. Red light affects one type of receptor cell, violet light another. Green affects the third, but stimulates the other two as well. Yellow light stimulates both the red and green receptors, the violet one only slightly. Blue favors the green and violet cells.

These receptors are easily tired. Stare at a blue disk, for example, and you'll fatigue the blue and green receptors in the retina. Now look at a white wall. You'll see

an afterimage of the disk-blue in orange-yellow, the complementary shade of blue. Why? The white wall reflects all the colors of the spectrum — that's why you see it as white but your blue and green cells are now working less efficiently and are stimulated less strongly than the red-detecting cells.

A patch of yellow surrounded by a broad band of black will always look much lighter than the same yellow with a white band surrounding it. As the eye moves from the black to the yellow, its color cells are fresh — nothing has been reflected to them from the black, which absorbs all color radiations.

But when the eye moves toward the yellow from the white, which reflects all others, all its color cells have been working and are tired. They don't respond to the yellow as strongly — therefore,

(Continued on next page)

COLORBLIND (Cont.)

though it is exactly the same hue, it looks much darker!

Then there are color superstitions. Tea sells better in red packages than in blue ones, because consumers associate the blue box with a weak beverage pleasing to old ladies. Blue, on the other hand, may chill margarine customers, though a sunny yellow on the package delights them. And any interior decorator know better than to offer a man a pink color scheme; he'll think his masculinity is being questioned.

In India, black and red and

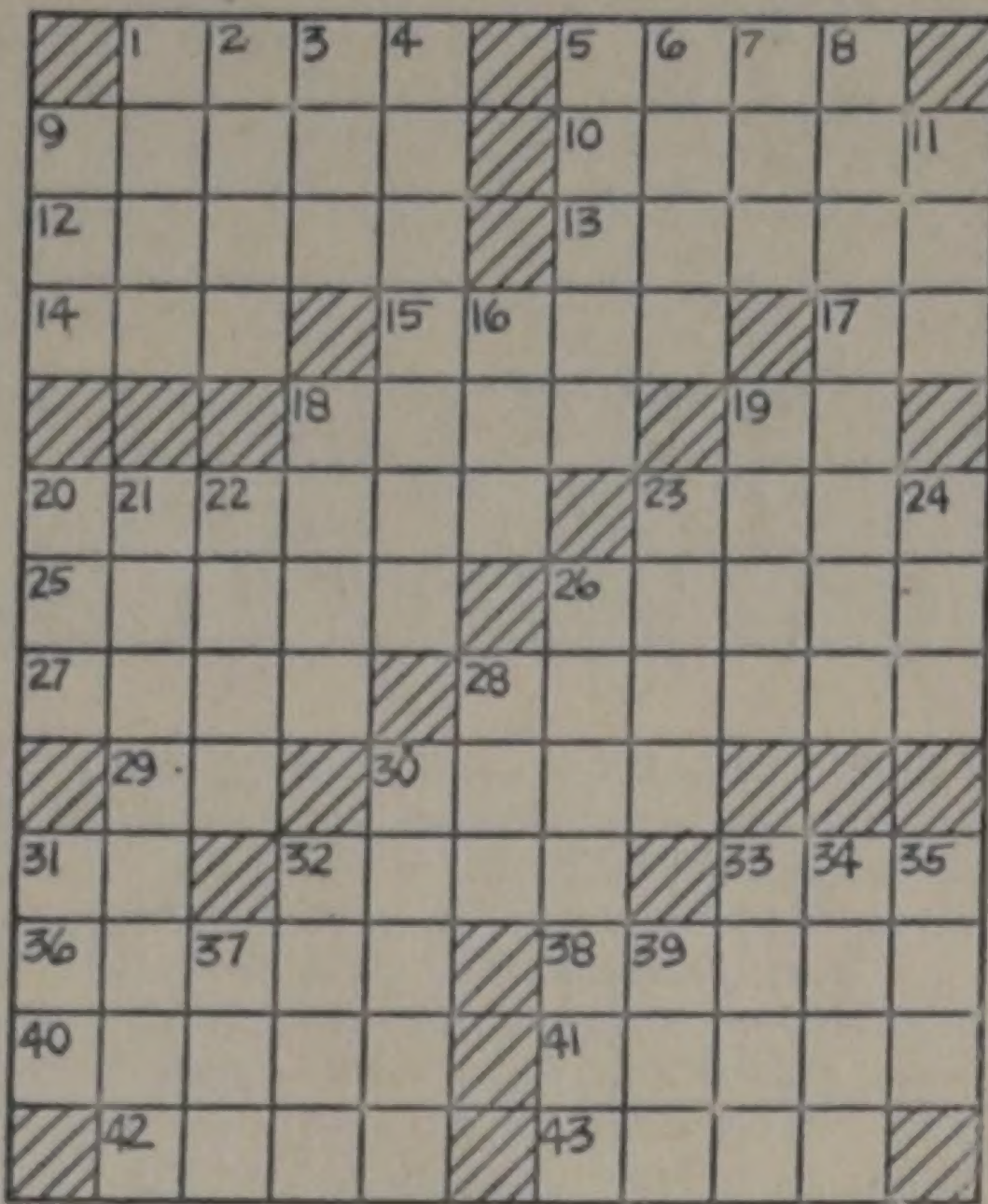
yellow are all protective against evil spirits, which are supposed to hate these colors; red and purple are the "magic" colors to superstitious Japanese. Some Scots think green is unlucky, but among Moslems it is prized as the color worn by Mohammed's family and descendants. A certain tribe of American nomads cannot stand blue; their worst curse is "May you die in blue garments". To the Cherokees, red stands for success, blue for trouble and white for happiness.

Now do you feel any different about those 340,000 colors you can see?

Cross Word Puzzle

ACROSS

- Pastry
- Stylish
- Hue
- A Great Lake
- Speed
- Goddess of peace: Gr. myth.
- Fuss
- Fountain
- Cent: abbr.
- Painful spot
- Conjunction
- Sea northeast of Germany
- Song for two people
- Type of bay window
- Moldy
- Press down tightly
- A wheel for a chair
- Exist
- Mark on the skin
- Wife of Shamash
- Christmas song
- Exclamation
- More rational
- Dwelling
- Mends, as a bone
- Actors' parts
- Rod for roasting meat

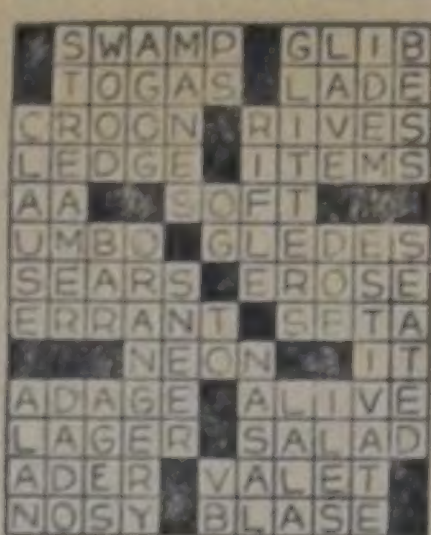
DOWN

- Frog
- Too
- Nonsense!
- Clover
- Backbone
- Injure
- Anger
- Kind of building
- Mandarin tea
- Mesh-fabric
- Grampus
- A short distance
- Eject
- Kind of fly

- Certain from the Near East
- Citrus fruit
- Sprinkle
- Norse god
- Kind of duck
- Letter
- Defeat
- Inquire
- Thatching material: Haw.

- Hallowed
- Hades: Old Eng.
- Affirmative reply
- Pinch
- Crushing snake

ANSWER of last week's Cross Word Puzzle

Garden Graph

By EDNA HALLIDAY

THE THREE PLANTING SEASONS

MARCH-APRIL	MAY-JUNE	JUNE-JULY
BROCCOLI	BEANS	BEANS
CABBAGE	BEETS	BEETS
CARROTS	BRUSSELS SPROUTS	BROCCOLI
CAULIFLOWER	CORN	CARROTS
BEETS	EGG PLANT	CABBAGE
KALE	LEEK	CAULIFLOWER
KOHL RABI	LIMA BEANS	CHINESE CABBAGE
LETTUCE	NEW ZEALAND	CORN
ONIONS	SPINACH	LETTUCE
PARSLEY	OKRA	KALE
PARSNIPS	PEAS	KOHLRABI
PEAS	PEPPERS	PEAS
RADISHES	SWISS CHARD	RADISHES
SALEIFY	POTATOES	SPINACH
	VINE CROPS	TURNIPS

Maximum Returns

To keep a garden zooming along, plant early, mid-season and late vegetable seeds and plants.

The fully hardy crops are planted as soon as the ground can be worked in spring, which usually is when the farmer is planting oats. Seasons vary so that specific dates are misleading.

Shown in the accompanying Garden-Graph are suggestions should you like to try a triple planting plan. When one crop is finished, another follows immediately.

Vegetables, such as New Zealand spinach and Swiss chard, which can be cut continuously, should be planted sparingly, otherwise there will be such an abundance much will be wasted.

When peas and bush beans have quit bearing, don't pull them up, but snip them off near the ground, leaving the roots in. Then rework the soil before planting the next crops. This leaves important nitrogen underground.

Fertilize after each crop is pulled up and before another is planted. It is much better not to follow a crop by the same crop. Members of the cabbage family should not follow each other because of diseases and insects. Besides, they all take the same food elements out of the soil.

Other important tasks to keep a vegetable garden producing to the fullest include keeping insects and diseases under control, and cultivating, mulching and water when necessary in dry weather.

B.C. International Trade Fair

The people of Europe will be honored May 16 with a special "Salute to Europe Day" at the B.C. International Trade Fair, due to be held at Vancouver's PNE grounds, May 13 to 23.

The \$10 million B.C. International Trade Fair, biggest of its kind west of New York this year, will feature products of more than 40 nations including Bulgaria, Belgium, France, the Netherlands, Italy and West Germany.

The catalogue of exhibits at the B.C. Trade Fair reads like an Arab bazaar. Thousands of items will be on display ranging from a genuine U.S. missile to a battery operated power mower, from com-

plex machinery to household appliances and from automobiles to kiddies toys.

A total of more than 64,000 square feet has been taken in five PNE buildings by exhibitors from Canada and overseas. Biggest displays will be those of Japan, with 4,800 square feet, and West Germany, with 4,000 square feet.

The many products are designed to appeal to the industrialist, businessman, home-owner, housewife, Dad and even junior.

Between 8,000 and 10,000 official buyers are expected to visit the fair in addition to a public attendance in excess of 150,000.

The Eiffel Tower, the sign and welcome symbol of Paris turns 75 this year. Designed by Alexandre Gustave Eiffel, the tower stands on the site of the International Exposition of 1889 which commemorated the centenary of the French Revolution.

Constructed by 300 Frenchmen, the tower is 984 feet tall and weighs 1,543,200 pounds. It was completed on March 31, 1889 and its costs was 5,600,000 gold francs. For 50 years it was the world's tallest structure.

Throughout its 75 years, the Eiffel Tower has kept friendly contact with the world. Since its opening in 1889, according to Air France, the Eiffel Tower has seen a parade of events which have included two World Wars, and great advances in science.

WINNIPEG'S NAN SHIPLEY

By MANFRED JAGER

(Canadian Scene) — The life of Canadian author, Nan Shipley, has been rooted in the Prairies. An Indian girl as she tries to adjust to the strangeness of city life.

Mrs. Shipley's formal education ceased at Grade 9. "I had to try twice as hard as others with university degrees to hide my lack of education," she says, "and I only succeed moderately by hard work over long periods of time."

It is a strange attitude, Mrs. Shipley points out, "that we in this country accept anyone without hesitation with the exception of the Indian and in particular, the Metis. . . on them, we hang the stigma 'Good for nothing!' However, in Manitoba where more has been done for the progress of the Indian than in any other province, Mrs. Shipley believes that other Canadians accept the Indians more readily than he accepts them. 'With today's opportunities for education, the Indians will assert themselves increasingly in the days ahead,' Mrs. Shipley observed. The record of their progress in Manitoba reveals that one of their most loyal and understanding friends is Nan Shipley.

Between 8,000 and 10,000 official buyers are expected to visit the fair in addition to a public attendance in excess of 150,000.

Root out of Dry Ground

By ARGY M. BRIGGS

(36)

But Jansie was already past stopping. "I ain't told nobody this," she went on, oblivious of the discomfort of her listener, "not even Chrissie. Chrissie didn't even know it —" She paused again and there was no sound in the kitchen. "And them what did know it, like Mamma and Mr. Sanders, didn't care."

She stopped, gathering her courage to go on. "You see," she held up Chrissie's old schoolbooks in a small gesture of helplessness. "You see, Mr. Robertson, I — I can't read!"

Charles Robertson stood for a long moment, not answering, but Jansie was too absorbed in her own shamed misery to see the slow red that came, then receded just as slowly from his face.

And presently, reaching over, he took one of the books from her hand and opening it leafed thoughtfully through its pages. "Would you like to learn to read, Jansie?" he asked quietly, and there was no blandness in his voice now.

Jansie stared at him with unbelieving eyes. "What did you say?" she asked.

Charles smiled, and there was a little shame in his own face. "I said wouldn't you like to learn to read?" he asked, and added, with a new humbleness. "I'll be glad to teach you."

Jansie shuffled over to the kitchen table and sat down there, clasping her long hands together before her like a child. "Do — do you suppose I could learn?" she asked carefully. "Could you learn — teach me to read — good —?" She gestured toward the books before her.

"I don't see why you shouldn't learn to read as well as anyone," Charles answered, and then, as the idea grew in his mind, "It would be something for you to do, this winter, with Chris away!"

"I could read Chrissie's letters!" Jansie's face was hungry. "That's been making me fairly wild, wondering what to do!" Then, as the enormity of the thing dawned on her, "I reckon I just couldn't do it, though, Mr. Robertson," she said apologetically. "Thank you very much just the same."

The preacher ignored her statement and, going to the table, pulled out a chair and sat down across from her. "Why didn't your learn to read as a child?" he asked in a matter-of-fact tone. "Didn't you go to school?"

Jansie shook her head, and her eyes were fixed on her own hands. "No, nobody thought I'd be needing no schooling," she admitted slowly, "me being like I am. Mamma learned — taught me to count but reading was harder — One time —" She hesitated and it was as if the words were being wrenched from her, "One time, when Chrissie first started to school, I got some of her books, her geography and all, and tried to figure out what the words meant, but — I couldn't —"

"Why didn't you just learn along with Chris?" Charles asked gently.

Jansie looked at him. "It's been hard enough teaching Chrissie right from wrong," she said simply, "without having her feeling that she was knowing more than I was, learning — teaching me to read!"

"It won't be hard to teach you," Charles told her in a cheerful tone. "No one would have to know you're learning until you can do it, either!"

"I'm thirty-five years old," Jansie said, as if this were an unanswerable argument.

Charles' tone brushed it aside as negligible. "I could come here twice a week or so," he planned. "And you could do assignments in between. You ought to make excellent progress. You have a fine mind."

"And of course," Charles went on, "of course, Jansie, it would be just no time at all until you could be reading Chris' letters all by yourself. No one else would have to see them."

That did it.

Jansie looked up and her heart was in her dark eyes. "All right," she said huskily. "I'll try to learn, Mr. Robertson, but I'm goin' to feel awful foolish doing it!"

"I know," agreed the man. Then after a long pause, he asked, "Jansie, do you mind if I ask you a personal question?"

Jansie looked up from her hands, her eyes surprised. "Why, no," she answered, "but I reckon I've told you all there is to know about us!" She smiled wryly.

Charles smiled back at her. "No, you've never told me why you haven't joined the church, even though you've brought up Chris as a member."

She sat looking down for so long that he began to be afraid that she would not answer. "I've thought about it," she said at last. "I've thought about it lots of times. But you can see how it would be for me to get up there before all them folks and be baptized —"

"I see," Charles answered thoughtfully, "perhaps —"

"And I reckon," Jansie went on as if he had not

spoken, "I reckon that He must understand how I feel about it, Him being like He was —"

"Do you mean Jesus?" he asked.

Jansie nodded. "Yes, I guess He understands."

"Yes, of course." The voice of the preacher was a little puzzled. "Of course, He understands all our hearts, Jansie," he agreed, and his words were cheerfully sure. "We all feel that."

Jansie looked up at him and her eyes were without defenses. "No, He understands me special —," she said simply.

"How's that?" Charles asked.

"Well, you see," she explained slowly, trying to get the words just as they were within herself. "He was looked down on by lots of folks too, and they turned their faces away from Him, too!"

This time it was Charles who sat, his head down, while the moment stretched and stretched — Jansie sat waiting patiently.

And at last he looked up. "I see," he said and his voice was unexpectedly husky. "I — see, Jansie." And he cleared his throat and, taking out his handkerchief, blew his nose with great vigor. "Well," he suggested gently, "You think about baptism a bit more, Jansie."

Jansie frowned. "I reckon I will. In fact, somehow, I know I will, but give me a little time to get used to the idea."

Chris studied the girls across the aisle of the rattling day coach. They are so sure of themselves! she thought with a hopeless sort of admiration. It was as if they owned everything, the conscientious little local that plied patiently between the junction where Chris had changed from the Collins train and Holden College, the wooded East Texas hills that alternated with the September fields outside the smudged windows, even the well-dubbed, dusty, red plush of the seats upon which they stacked five deep, in moments of squealing competition. They teased the tolerant, elderly conductor who came through the car, shushing them hopelessly. They giggled and plucked at brilliantly streamered ukeleles. They threw costly little cloche hats about with elaborate abandon, and ran quick, slender fingers through boyish bobs. They seemed to own, by some mysterious lien of youth and good living, everything in sight!

One girl in particular, whose poised face and knowingly simple clothes held Chris' eyes in fascinated analysis, seemed to be the accepted leader. She smiled quietly when the others giggled, and when she spoke, even the shriekers listened. Her worn luggage bore countless half-effaced labels with foreign legends. To be in her circle seemed to give one an indefinable prestige.

Chris looked down at her own good new bag, farewell gift from the Ladies' Aid, and found herself wishing that it were old and a little shabby and very sophisticated.

Eileen Parker, who had got on at Fort Worth after a precollege shopping spree, was sharing a seat with Chris. Eileen's parents were sending her to the church school in a semi-coercive effort to keep her in line. Torn from the side of Isadora Smith by the more tolerant attitude of Isadora's parents, who took no stock in reports of vaunted atheistic tendencies in the state schools, she had assuaged her own sudden lonely anonymity as a freshman by permitting Chris' companionship from the junction. Now she was wondering, as she watched the others in the car, if she had made a mistake in identifying herself with Chris for even so short a time.

But the delights of having a confidante were greater even than her social caution. "I know who that girl is, that one in the blue suit," she whispered to Chris in an awed voice. "She's Vivian MacComber! You know, MacComber Hall!"

Already impressed well past the saturation point, Chris merely nodded and went on watching.

Attracted by the intent regard to the two girls across the aisle, Vivian MacComber looked at them. Her eyes, with the sure judgment of experience, classified Eileen with one skimming look, then turned on Chris. And for a moment, it was as if Chris were inhabiting the mind of the girl across the aisle. She saw herself as Vivian MacComber was seeing her. She saw the well-scuffed shoes that had done duty since graduation time in the spring, and the neatly-made print dress that Grandma Cockrill and Jansie had so lovingly considered proper for school days. She saw her worn purse and the gloveless hands that held it. She even saw the money for her room and board, tied up in a handkerchief inside the purse, and knew, with this strange double vision of her own and the other girl's thoughts, that it was going to be desperately hard to make it stretch.

And then, as if a window had been shut over the eyes across the aisle, she saw that judgment had been passed. Vivian MacComber looked away with all the cool serenity of a girl who had seen nothing at all! For Vivian, Chris just didn't exist.

Long after Eileen's facile interest had bubbled on to something else, Chris sat staring out of the train window with a sightless gaze. I hate her, I hate her, she thought with reasonless bitterness. Who does she think she is, anyway? But even as her thoughts turned angrily, she knew that the intangible thing that she had just seen was very real.

(To be continued.)